

A.C. FALLA
Sants Patrons

Clément, Fallas 2026

BigMat

100 *Años* Aldino

Construyendo
juntos

COCINAS

PINTURA Y
DECORACIÓN

PISCINAS

PROTECCIÓN
LABORAL

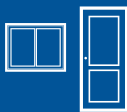
FERRETERIA

AZULEJOS

CALEFACCIÓN

PUERTAS Y
VENTANAS

DUCHA
Y BAÑO

TABICUERÍA
EN SECO

C/ Llibrers, nº4

P. I. Mas del Jutge - 46900 TORRENT (Valencia)

Tel. 96 155 52 11 - Fax 96 157 40 58

info@aldino.com - www.aldino.com

FALLA SANTS PATRONS

TORRENT, FALLES 2026

Amb la col·laboració de la Conselleria
d'Educació, Universitats i Ocupació

GENERALITAT
VALENCIANA

La nostra Comissió ha sigut beneficiària
de la subvenció atorgada per la
Diputació Provincial de València a les
Falles 2026

 Diputació
de València

El llibre ha participat en la convocatòria dels premis de la Generalitat per a la
promoció de l'ús del valencià de l'any 2026.

Este llibret participa en els Premis de les Lletres Falleres.

Aquest llibret ha participat en els Premis al valencià del llibret de l'Oficina de
Promoció i Ús del Valencià de l'Ajuntament de Torrent.

Edita:

A. C. Falla Sants Patrons de Torrent

Disseny i impressió:

www.samarucsg.es

Depòsit Legal:

V-239-2016

Portada:

Ana Simó

Coordinació:

Cristina Barreda i David Úbeda

L'A. C. Falla Sants Patrons de Torrent
no es fa responsable, ni comparteix
necessàriament les opinions dels
seus col·laboradors.

Publicitat:

Geni Almerich

Volem donar les gràcies a tots els
col·laboradors pel seu recolzament
constant, sense ells no haguera
sigut possible este llibret!

Article d'investigació:

Cristina Barreda

Jocs infantils:

Maria Estrada

Col·laboradors:

Rebeca Piles, Laura Galindo, Inma
Laencina i Laura Camps.

SUMARI

8

Salutació de la presidència

12

Salutació Fallera Major

20

Falla gran

24

Contingut cultural

54

Espai gràfic

72

Contingut infantil

74

Salutació President Infantil

84

Salutació Fallera Major Infantil

95

Falla infantil

98

Contingut cultural infantil

114

Espai gràfic infantil

137

Programa d'actes

***NO EM
CONTES
CONTES...***

Les Falles sempre han sigut expertes en contar històries. No fa falta obrir un llibre: hi ha prou amb plantar-se enfront d'un monument per a llegir, en cartó i sàtira, com érem o... com déiem que érem. Perquè, siguem sincers, poques coses retraten tan bé el pas del temps com un ninot maliciós.

Durant dècades, la dona apareixia en les escenes falleres com si el guió l'haguera escrit el mateix NO-DO: o musa eròtic-festiva, o mestressa de casa amb rul·los, bata i paciència infinita. Sempre somrient, sempre disponible, sempre "ideal" segons el guió d'uns altres. I tot això entre acudits, pintures i tòpics que hui ens fan alçar la cella més que el somriure.

Però les Falles, com la societat, han anat despertant i on abans hi havia estereotips, ara comencen a apuntar mirades noves. Tant, que fins i tot existix un Premi Violeta que destaca aquelles escenes que denuncien la violència de gènere i reivindiquen la igualtat. Una cosa impensable quan el masclisme es disfressava de tradició i la crítica es quedava només en la superfície.

Hui els monuments parlen de diversitat, d'inclusió i d'una igualtat que, segons sembla, ja tots proclamem a plens pulmons. Això sí, a vegades la proclamem tan alt que quasi tapa el fet que encara ens queda un bon tram per caminar.

Perquè al final, les Falles continuen plantejant-nos la mateixa pregunta de tots els anys: estem contant històries de canvi real o continuem pintant contes de fantasia? El que està més que clar és que malgrat tot el que creiem haver canviat, encara ens queda moltíssim per fer en este conte abans d'arribar a eixa part de... conte contat, conte acabat.

DAVID ÚBEDA ORTIZ
GENÍVERO ALMERICH GARCÍA

Salutació dels Presidents 2026

Estimades falleres i fallers, veïnes i veïns, amigues i amics de la nostra comissió,

Arribem a la recta final d'un nou exercici ple d'il·lusions, reptes i emocions que han batejat i bategen amb força en cadascun dels nostres cors. Per a nosaltres dos, és un immens privilegi encapçalar aquesta gran família fallera i compartir amb tots i totes vosaltres l'aventura que ens conduirà a unes Falles 2026 que desitgem que siguem, simplement perfectes per a tots i totes.

Les Falles són molt més que una festa. Són sentiment, tradició, esforç compartit, cultura i convivència. Són eixa emoció que naix de dins quan ressona una despertà, quan el casal s'ompli de rialles o quan cada xiquet i xiqueta comença a somiar en els dies grans de març. Eixe sentiment és el que volem compartir amb vosaltres en cada acte, però també en cada preparatiu i en cada detall que construïm pas a pas al llarg de l'any.

Per això, enguany volem fer una crida als fallers i falleres, als veïns i veïnes i en definitiva, a tot el barri: la falla és vostra casa. Participeu, vingau i ompliu el nostre carrer de vida. Que la nostra demarcació respire alegria, rialles, pólvora, música, color i festa. Perquè la falla no és només el que ocorre dins del casal; la falla és el conjunt de tot: el carrer del "Ganao", la seua gent, i eixa màgia compartida que transforma un barri sencer en una família.

No tingueu cap dubte de que, com a presidents, hem treballat i treballarem sempre perquè cada moment siga especial; però sou vosaltres qui doneu vida a la comissió i convertiu cada reunió, cada festa i cada projecte en un record inesborrable. Per això vos animem a viure aquestes Falles amb il·lusió, entusiasme i amb eixa passió que sempre ha fet de la nostra falla un referent de germanor i festa. No podem oblidar-nos d'agrair, una vegada més, a totes aquelles persones que, amb el seu esforç i dedicació dia a dia, fan possible esta festa i tot el que representa. Gràcies a tots i totes els que treballeu al nostre costat i també als qui el feu de qualsevol altra manera. Sense l'esforç de tots, res seria possible.

Desitgem de tot cor que les Falles 2026 arriben plenes de màgia, llum i felicitat i que tots i totes les visqueu amb orgull i alegria. Esperem que junts, sempre junts, continuem celebrant el sentiment més bonic que compartim: el nostre amor pel que som, pel que representem, per la festa i per la nostra estimada Falla Sants Patrons. Gràcies per ser, per sumar, per creure i per acompanyar-nos. Que vostra flama continue viva i mai s'apague.

Amb tot el nostre afecte, Geni i Úbeda.

Salutació de la Fallera Major

Fallers, falleres, veïnat i amics,

És un vertader orgull poder dirigir-me a tots vosaltres des d'estes línies com a Fallera Major del nostre volgut "ganao", la falla Sants Patrons. Encara hui em costa creure que siga ja una realitat tot el que estic vivint.

Este any tan especial no seria el mateix sense el meu equip imprescindible. Tinc la sort de tindre al meu costat a Eva i a Hugo, uns xiquets plens d'energia i tendresa que et fan sentir especial. I com no, a Geni y Ubeda, sempre pendents aconseguint que cada dia siga immillorable. Ells són un suport constant, una guia i una font d'ànim en cada pas d'este camí. Sense vosaltres, ni sense les vostres famílies, res d'açò seria igual.

Gràcies a la meua família per ensenyar-me a estimar tant esta festa, per permetre el luxe de representar a la comissió que m'ha vist créixer, gràcies per acompanyar-me i disfrutar junt amb mi este any. I com no, donar també les gràcies, de tot cor, a la junta de la falla, els que estan a l'ombra, però treballen cada dia per a què tot tire endavant, no puc estar més orgullosa de la meua comissió. Moltíssimes gràcies per confiar en mi i oferir-me l'oportunitat de representar-vos. Estic gaudint cada acte, cada encontre i cada instant, intentant estar a l'altura del que representa esta falla que tant estime i que tant es mereix.

Estem molt a prop de la tradicional setmana fallera, podria dir que és la setmana més especial de l'any. Els carrers s'omplin de vida, música, pólvora, germanor i eixe sentiment que els valencians sabem, ix a flor de pell. Vos convida a baixar al cassal i que continuem vivint les falles intensament, cuidant-les i transmetent este amor als més menuts, perquè el futur de la nostra festa està en les seues mans.

Per tindre unes falles plenes d'amor i salut. Gràcies per acompanyar-me en este any tan especial. Continuem fent falla i continuem fent història.

Visquen les Falles!

I visca la falla Sants Patrons de Torrent!

Entrevista a la nostra Fallera Major

AMPARO

QUÈ VAS SENTIR QUAN ET VAN NOMENAR FALLERA MAJOR DE LA TEUA FALLA?

Eixe dia serà impossible d'oblidar. Recorde que estava molt nerviosa, però al mateix temps vaig sentir un orgull immens quan em van nomenar Fallera Major. Saber que la meua comissió confiava en mi per a representar tot un exercici faller va ser una emoció indescriptible. En tornar a casa, llegia una i altra vegada el sobre d'obertura on apareixia el meu nomenament, un record molt especial que, hui en dia, encara conserve amb molta estima.

QUIN ÉS EL MOMENT MÉS ESPECIAL QUE HAS VISCUT FINS ARA COM A FALLERA MAJOR?

La veritat és que tot el camí d'este any està sent especial. Cada detall, per xicotet que siga, es viu d'una manera única: des de l'abraç més senzill dels meus representants, fins a triar la carrossa de la cavalcada, el blusó, visitar els artistes, les sessions de fotos o cada presentació. Tot es viu amb una il·lusió immensa, perquè eres conscient que és una experiència que només es viu una vegada en la vida.

Però si he de quedar-me amb un moment fins ara, sens dubte seria la proclamació. Sentir la calor de tota la comissió, de la meua família i amics, i viure-ho tots junts va fer que fora un moment únic i molt especial.

COM DESCRIRIES LA TEUA COMISSIÓ I QUÈ SIGNIFICA PER A TU FORMAR PART D'ELLA?

Ser part d'esta comissió és molt més que pertànyer a una falla; és sentir que has trobat una segona casa i una segona família. És saber que mai camines sola, que sempre hi ha abraços, paraules i mans disposades a ajudar-te en qualsevol moment. És una comissió que sap treballar amb esforç i unió quan fa falta, i que sap gaudir i celebrar com ningú quan arriba l'hora de la festa. El que realment ens definix és l'amor profund per la tradició, pel que representen les Falles i pels valors que ens uneixen. Cada dia tenim més ganes de créixer, de millorar i de continuar fent gran esta festa que tant estimem. I estic convençuda que qualsevol persona que arribe de fora se sentirà acollida des del primer instant, com si formara part de nosaltres de tota la vida.

QUIN ACTE FALLER ESPERES AMB MÉS IL·LUSIÓ I PER QUÈ?

L'acte que espere amb més il·lusió, sense cap dubte, és l'Ofrena. És un dia molt especial que cada any espere amb el cor ple de ganes, però enguany ho serà encara més, perquè el viuré d'una manera única, com a representant de la meua falla. Des del moment de vestir-me fins a caminar pels carrers acompanyada de la meua comissió, cada pas tindrà un significat molt especial.

Arribar davant de la Mare de Déu i poder portar-li les flors, mirar-la als ulls i oferir-li tot el que sent en eixe instant, serà un dels moments més emocionants. És una devoció i orgull faller difícil d'explicar amb paraules. Sé que serà un record i un instant únic que mai oblidaré.

QUIN MISSATGE T'AGRADARIA TRASMETRE A TOTS ELS FALLERS I FALLERES EN ESTE ANY TAN ESPECIAL?

Desitge que puguem gaudir tots d'unes Falles plenes de salut. Que les visquem amb il·lusió, respecte i germanor, compartint cada moment com el que és: únic i irrepetible. Que cuidem i protegem la nostra festa, i que continuem transmetent-la amb orgull, estima i passió a les futures generacions, perquè les Falles són part de la nostra identitat.

AMPARO

Amparo, nom que és promesa i empara,
forjat en valors, en foc i veritat,
portat amb l'orgull de qui estima
la festa, el poble i la seua identitat.

Pel-roja com la flama viva,
ardent com la pólvora en despertar,
mai abans una Fallera Major
va representar tan bé el nostre març.

De la Falla Sants Patrons de Torrent,
orgull de casal i de ciutat,
portes les Falles en la mirada
i en el cor, la tradició més gran.

Des de xiqueta, al foc lligada,
entre música, festa i cantar,
mai ha faltat a cap encontre,
fallera fins al respirar.

Treballadora, tenaç i valenta,
quan et marques un camí clar,
vas sempre de cara, sense límits,
fins fer del somni realitat.

Viatgera de mons e il·lusions,
somniadora d'horitzons llunyans,
però sempre tornes a la flama
que encén València cada any.

Que la pólvora escriga el teu nom al cel,
entre música, flors i perfumar,
quan l'Ofrena et porte als peus de la Mareta,
Torrent sancer et sabrà mirar.

Amparo, Fallera Major estimada,
llum viva del nostre casal,
quan el foc del vint-i-sis done pas al silenci,
el teu nom continuarà brillant.

Autors: Simón i Ainoa

LEMA:
SUPERCALIFRAGILISTICOESPIALIDOSO

ARTISTA:
FERNANDO LÓPEZ CABAÑERO

Fa anys la vida era un conte
que podia llegir tothom,
ara fa por i és ciència-ficció,
més que llum trobem foscor.

La Mary Poppins ja no mola,
ni paraigües ni cançons,
ara mana el trap, el TikTok,
i ballar bé el reguetón.

Abans tot es podia complicar,
però un somriure ho podia arreglar,
aquesta era la màgia real,
sense manuals ni cap ritual.

Ara abans de dir res cal pensar
quants *likes* això pot generar,
sopesar paraules, vigilar el to,
que ningú s'ofenga ni per error.

Així anem al segle vint-i-u,
pensant-ho tot fins a ofegar;
analitzem tant el que sentim
que el sentir ja no sap nadar.

Hem canviat innocència per presses,
infància per fer-se el madur,
eduquem amb motxilles plenes
de pors, frustracions i futur.

Els polítics viuen desconnectats,
com pingüins al Pol Nord, ben gelats,
sempre barallant-se, tots iguals;
el color ja no diu cap veritat.

CONTES EN FLAMES. LA NARRATIVA FALLERA COM ESPAI D'EVOLUCIÓ I APRENENTATGE.

Per Cristina Barreda Villafranca

1. INTRODUCCIÓ: MÉS ENLLÀ DE LES PARAULES I EL FOC.

Des de la infància, els contes i les històries que escoltem i observem juguen un paper fonamental en la construcció de la nostra identitat, els nostres valors i la nostra manera d'entendre el món. A través dels relats, els xiquets i les xiquetes aprenen quins comportaments són acceptables, qui pot ser protagonista, com es representen les relacions o quins models de convivència es consideren apropiats. Els contes no sols entretenen: eduquen, transmeten cultura i fixen imaginaris col·lectius que perduren al llarg del temps. Per això, en els últims anys s'ha posat el focus en la importància d'oferir a la infància relats inclusius i coeducatius, capaços de mostrar una societat diversa, justa i igualitària, on totes les persones puguem veure's reflectides.

Per la seua part, les Falles, com a festa popular profundament arrelada en la cultura valenciana, formen part d'eixe

univers d'històries que es conten des d'edats primerenques. Els monuments fallers i els seus ninots narren cada any, a través d'escenes carregades de simbolisme, una visió del món, de l'actualitat i de la societat que ens envolta. Pel fet d'estar exposades al carrer i dirigides a un públic massiu i divers, les falles es convertixen en autèntics contes visuals, accessibles també per a xiquets i xiquetes, que interpreten i assimilen els missatges que transmeten.

És per això que reflexionar sobre com han evolucionat les històries que conten les falles —especialment pel que fa a la representació de la dona i als valors que promouen— implica reconèixer el poder educatiu de la festa i la responsabilitat col·lectiva que comporta. De la mateixa manera que cuidem els contes que oferim a la infància, resulta imprescindible cuidar també les narratives que s'alcen als nostres carrers cada mes de març, conscients que allò que es representa educa i ensenya.

2. CONTES QUE TRENQUEN L'ENCANTERI

Els contes infantils han sigut des de sempre una de les principals ferramentes de transmissió de valors, normes i models de comportament en la infància. A través dels seus personatges i trames, els xiquets i les xiquetes coneixen com es construeixen les relacions, descobrixen la seua identitat i assimilen conceptes com l'amistat, la solidaritat, l'empatia o la valentia. Bettelheim (1977) destaca la importància de la literatura infantil durant la infància, ja que considera que els contes alimenten la imaginació dels xiquets i xiquetes, estimulen la seua fantasia, són un factor important en la socialització i influïxen en el desenvolupament de la seua personalitat.

Durant dècades, molts contes tradicionals van presentar a la dona amb un paper passiu, dependent i subordinat, la felicitat de la qual estava lligada a ser rescatada per un príncep o a complir expectatives alienes. Estes històries infantils presentaven a les dones passives, obedients i estúpides, dins de l'àmbit de la cuina o envoltades

d'un món de fantasies en el qual podrien podien ser lliberades si aconseguien ser belles i estimades. D'altra banda, l'home era l'agent actiu en el món exterior, era el que dirigia tot, el fort, l'intel·ligent, el seu poder era admirat per tots (Teresa Colomer, 1999). Per tant, si considerem que la literatura infantil és una ferramenta pedagògica i educativa de transmissió de valors, ens trobem davant un problema quan els contes infantils tradicionals transmeten valors sexistes. Esta discriminació de gènere fins i tot es pot identificar en una ullada ràpida en fullejar un conte quan en les il·lustracions es representa als hòmens i a les dones desenvolupant activitats associades als rols tradicionals de gènere perquè les imatges representen el que diuen les paraules escrites que les acompanyen, fins i tot a vegades tenen més força que el propi text, com assenyala Reinoso (2009).

No obstant això, igual que la societat ha anat transformant-se, també ho han fet les històries que contem a la infància. Actualment, els contes comencen a oferir referents femenins actius, valents i intel·ligents, capaços de prendre decisions pròpies i de construir el seu destí, reflectint així una evolució social que aposta per la igualtat, la coeducació, l'autonomia i la diversitat. Davant esta situació, la coeducació sorgix com una necessitat de corregir les desigualtats socials que han existit al llarg de tots els temps entre dones i hòmens i, més concretament, entre xiquetes i xiquets buscant erradicar la visió androcèntrica, visibilitzant el paper de les dones en la història i treballant els principis democràtics de llibertat, igualtat, empatia, respecte a la diversitat i solidaritat.

En esta línia alguns títols que hauríem de trobar en els prestatges de les biblioteques infantils podrien ser:

Érase dos veces la Bella Durmiente – Belén Gaudes

Daniela Pirata – Susanna Isern

Orejas de mariposa – Luisa Aguilar

¿Hay algo más aburrido que ser una princesa rosa? – Raquel Díaz Reguera

Visca les ungles de colors! – Alicia Acosta

La princesa que volia escriure – Beatriz Berrocal

Les princeses també es tiren pets – Ilan Brenman

Oliver Button és una nena – Tomie dePaola

La cenicienta que no quería comer perdices – Nunila López Salamero

Monstruo Rosa – Olga de Dios

Això no és normal – Mar Pavón

L'Aitor té dues mares – María José Mendieta

Jo vaig amb mi – Raquel Díaz Reguera

Així, els contes que hui arriben a la infància tenen l'oportunitat —i la responsabilitat— de trencar l'encanteri dels relats únics i d'obrir espais on cada xiquet i cada xiqueta pugui reconèixer-se sense límits ni expectatives imposades. Lluny de negar la tradició, aquestes noves històries la revisen, la qüestionen i la transformen, oferint mirades més justes i diverses sobre el món que habitem. Quan els contes deixen de parlar de princeses que esperen i prínceps que salven i comencen a contar històries de persones que decideixen, cooperen i es construeixen lliurement, la literatura infantil esdevé una poderosa eina de canvi social que sembla les bases d'una educació més igualitària, inclusiva i respectuosa amb la diversitat.

3. LES FALLES COM A RELAT COL·LECTIU: VALORS I RESPONSABILITAT EDUCATIVA

Les Falles no són només una manifestació artística o festiva, sinó un relat col·lectiu que s'exposa en l'espai públic i que és observat per milers de persones de totes les edats. A diferència d'altres formes de crítica social més limitades a públics adults, les falles se situen als carrers i formen part de l'imaginari visual de xiquets i xiquetes que creixen veient-los any rere any. Per això, el missatge que transmeten

els ninots i les escenes que componen les falles educa, normalitza i construeix referents.

Diversos estudis sobre socialització infantil coincidixen que els missatges simbòlics i visuals influïxen en la formació de valors des d'edats primerenques. El que els xiquets veuen repetidament —què es ridiculitza, què es premia, qui apareix com a protagonista i qui com a objecte de burla— acaba influïnt en la seua percepció del món (Chacón i Morales, 2014). En este sentit, les falles funcionen com una espècie de conte visual gegant, una història que es narra sense paraules però amb imatges molt potents.

Durant anys, moltes d'eixes històries reforçaven estereotips de gènere: dones sexualitzades o lligades exclusivament a l'àmbit domèstic, mentres que els hòmens ocupaven espais de poder, acció o intel·ligència. Este tipus de relats, quan es consumixen des de la infància, contribueixen a naturalitzar la desigualtat i a perpetuar rols limitants tant per a xiquetes com per a xiquets.

Per això, de la mateixa manera que hui es reivindica la importància de triar contes infantils que mostren diversitat, igualtat i models femenins i masculins no estereotipats, les falles han de contar històries que fomenten valors com el respecte, la igualtat i la convivència. L'evolució cap a falles més inclusives i coeducatives no és només una qüestió estètica o ideològica, sinó també una responsabilitat social. Així, la festa es convertix també en una ferramenta educativa informal, capaç de reforçar aprenentatges que es treballen a l'escola i a la llar.

3.1. QUÈ ENS CONTEN LES FALLES?

Les Falles de València, incloses en 2016 en la llista de Patrimoni Immaterial de la Humanitat de la UNESCO, són històricament una forma de crítica social i reflexió comunitària. Les falles i els ninots que les componen han servit durant dècades per a representar i satiritzar esdeveniments, personatges i actituds de la societat en cada moment històric. Des dels seus inicis, els monuments fallers

tenien un clar caràcter satíric: servien perquè els veïns criticaren opinions, comportaments o figures locals, moltes vegades amb humor burlesc, la qual cosa continua sent hui un dels seus trets distintius.

3.1.1. REPRESENTACIONS DE GÈNERE I SEXISME EN ELS NINOTS

Un punt qüestionable dins de la crítica social que emergix de les falles sempre ha sigut la representació de la dona. Tradicionalment, el cos de la dona apareixia com un espai de representació dels estereotips masclistes. De fet, es va arribar al punt que els únics casos en els quals apareixia la dona amb un rol actiu eren quan se la representava intentant seduir o enganyar l'home. En este sentit, la representació de les dones en els ninots ha evolucionat amb els diferents períodes històrics. Segons Hernández i Martí (2006), durant el franquisme, les referències a la sexualitat i el cos de la dona en els ninots desapareixen per a concentrar-se en la codificació normativa de la dona fallera, amb els seus vestits, el seu pentinat i el seu comportament d'acord amb una visió subalterna i al mateix temps idealitzada de la bellesa fallera. És a partir de la transició i la democràcia, quan es desenvolupa en el marc de la desaparició de la censura i la «cultura del destape» una creixent hipersexualització de la dona que respon també als intents de les dones d'aconseguir una major igualtat a través de la burla i la caricaturització.

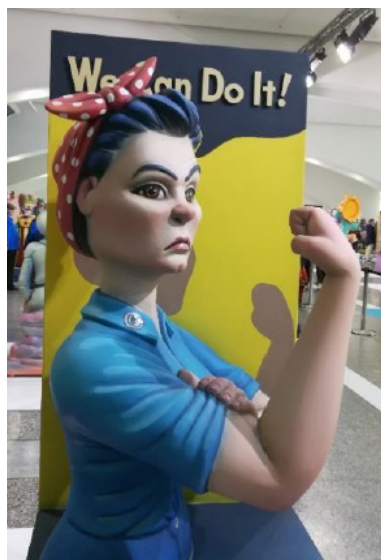
No obstant això, en els últims anys, s'observa un canvi significatiu en els temes i en les històries que contenen els ninots. Les comissions falleres estan incorporant cada vegada més narratives que visibilitzen a la dona des d'una perspectiva activa, rememoren referents femenins notables o denuncien desigualtats, en lloc de reproduir estereotips obsolets. De fet, segons apunten Díaz Solano et. al. (2022), cada vegada és més freqüent el rebuig a la sexualització de les falles, per això, ara es confeccionen uns ninots més continguts en l'aspecte sexual, en contrast amb l'època de l'anomenat «destape», moment en el qual les referències sexuals haurien conegut un auge per a marcar un canvi respecte a la dictadura.

També l'humor s'ha anat modificant: abans, la presència del masclisme provocava riures basant-se en la culpabilització de la dona, per exemple, amb la qüestió de les infidelitats on la dona es presentava com a culpable amb un comportament pervers i interessat, però això no es repetia quan ho feia un home. Ara es plantegen preguntes com és la dona la que sempre és infidel?, són sempre elles les aprofitades que van a per un home amb diners? (Díaz Solano et. al., 2022).

Un exemple d'este compromís s'ha reflectit en la reivindicació de les dones treballadores i lliures que apareix cada vegada més com a ninot en algunes falles.

Falla Na Jordana, 2018
(Font Díaz Solano et. al., 2022).

Ninot icona feminista
(Font Díaz Solano et. al., 2022).

Un altre exemple el tindríem en la falla plantada en 2021 per la comissió torrentina Cronista Vicent Beguer i Esteve que reflexionava sobre la diversitat afectiva i la inclusió de col·lectius tradicionalment invisibilitzats amb el bes lèsbic entre dos falleres.

Falla Cronista Vicent Beguer i Esteve (2021)

D'altra banda, trobem falles que destaquen que al llarg dels segles la dona ha sigut protagonista silenciosa de grans canvis històrics. La comissió Carrera San Luís-Rafael Armiñana va apostar en 2025 en la seua falla infantil per figures com Marie Curie, Jane Goodall o Clara Campoamor per a inspirar a xiquetes i jòvens.

Ninot Marie Curie (2025)

3. 2. RECONeixEMENT A LA IGUALTAT I A LA INCLUSIó

Un altre avanç en l'evolució de la narrativa de les falles és la creació i consolidació d'alguns premis com el Premi Violeta en localitats com Torrent. Esta distinció, promoguda per la Casa de la Dona i l'Ajuntament, busca reconèixer a les falles que promouen la igualtat, el respecte i la no violència contra les dones, així com aquelles que eviten representacions sexistes i superen rols tradicionals de gènere en les seues escenes. Els criteris d'este premi inclouen valoracions sobre la visualització activa de les dones en la societat, la denúncia de la violència de gènere i la promoció del respecte a la diversitat afectiu-sexual, incentivant a les comissions a utilitzar l'art faller com a ferramenta de conscienciació social.

Un altre guardó torrentí que premia la inclusió i la igualtat en les falles és el recentment anomenat Premi Cremant Barreres atorgat per l'Associació ADISTO a la falla que millor visibilitze a les persones amb discapacitat intel·lectual i/o del desenrotllament. Aquest premi pretén estimular el tractament respectuós de les realitats de les persones amb discapacitat així com els valors d'ironia, crítica, gràcia, enginy i encert dels monuments fallers quan tracten esta temàtica.

4. CONCLUSIÓ: EL QUE QUEDA QUAN EL FOC S'APAGA.

En l'actualitat, cada vegada s'aposta més per oferir narratives inclusives i coeducatives. De la mateixa manera que hui es reivindica la necessitat de triar contes infantils que promoguen la igualtat, el respecte i la diversitat, resulta fonamental que les falles cuiden els relats que construeixen i exhibeixen, ja que són grans contes visuals plantats als carrers que tenen el poder de poder convertir-se en referents educatius positius, capaços de fomentar una mirada crítica, empàtica i lliure de prejudis des de la infància.

És indiscutible que les Falles són molt més que una festa, són un espill de la societat que les crea i, al mateix temps, una ferramenta poderosa per a transmetre missatges, valors i maneres d'entendre el món. Al llarg de la seua història, els monuments fallers i els ninots han contat relats que han fet riure, reflexionar i criticar, però també han reproduït estereotips i desigualtats pròpies de cada època. Reconèixer esta evolució és imprescindible per a comprendre l'impacte real que té la festa en l'imaginari col·lectiu.

En definitiva, apostar per unes falles que contenen històries responsables no significa renunciar a la sàtira ni a l'humor, sinó enriquir-los amb valors que reflectisquen una societat més justa i igualitària. Perquè allò que es representa i se celebra també educa i les històries que cremem cada mes de març deixen empremta molt més enllà de les cendres.

BIBLIOGRAFIA

- Bettelheim, B. (1977). *Psicoanálisis de los cuentos de hadas*. Barcelona: CRÍTICA.
- Chacón Gordillo, Pedro; Morales Caruncho, Xana. (2014) Infancia y medios de comunicación: El uso del método semiótico cultural como acercamiento a la cultura visual infantil. *Ensayos. Revista de la Facultad de Educación de Albacete*, 29, vol. 29, nº. 2, 1-17.
- Colomer, T. (1999). *Introducción a la literatura infantil y juvenil*. Madrid: Editorial Síntesis.
- Díaz-Solano, Pau; Rius-Ulldemolins, Joaquim y Gisbert-Gracia, Verònica. (2024). La representación del cuerpo de las mujeres en disputa. Feminismo y contrafeminismo en las Fallas de València. *Asparkia. Investigación feminista*, 44, 1-36.
- Hernández i Martí, Gil M. (2006). La reina fantasma. Apoteosi i misèria de la dona fallera. *Caramella. Música i cultura popular*, 15, 28-33.
- Reinoso Castillo Isabel. (2009). *El sexismo en la educación*. Recuperat de <https://www.gestiopolis.com/el-sexismo-en-la-educacion/>

NO EM CONTES CONTES...

No sempre tot el que brilla és or ni tot el que es conta és veritat. A vegades ens han venut la moto amb tant d'art, tanta seguretat i tant d'adorn, que hem acabat creient-nos la història de principi a fi. Paraules ben filades, promeses impossibles i relats tan convincents que semblaven reals.

Este apartat arreplega eixes experiències o històries que ens van contar —o que potser ens conten— i que al principi sonaven possibles, fins i tot il·lusionants, però que amb el pas del temps van acabar desunflant-se com un petard mullat.

Entre anècdotes, exageracions i contes per a no dormir ací tenim les històries dels nostres fallers i falleres. Al cap i a la fi, a qui no li han venut la moto alguna vegada i ha acabat dient això de... "a mi no em contes contes"?

NO EM CONTES CONTES... D'ADOLESCENTS.

La següent història ens va passar quan teníem aproximadament quinze anys. Estàvem una nit sopant a la vora de la platja, tots els amics junts, tranquil·lament. De sobte, algú es va adonar que, mar endins, bastant lluny, es veia una llum blanca prou gran que a poc a poc s'anava acostant cap a nosaltres.

Al principi no li vam donar massa importància. Era època de la COVID i no es podien ajuntar més de deu persones, així que vam pensar que serien drons de la policia controlant la zona. Ens va semblar el més normal del món.

A mesura que la llum s'acostava, vam començar a sentir un soroll molt fort i intens. Llavors, vam canviar d'idea i vam pensar que seria un helicòpter dels quals a vegades volen per la costa fent pràctiques de rescat o entrenaments, perquè això en la platja es veu sovint.

El problema va ser quan el vam tindre més a prop. En eixe moment ens vam adonar que no quadrava. Volava massa baix per a ser un helicòpter, però al mateix temps era massa gran per a ser un dron. No tenia una forma clara, només aquella llum blanca, i el soroll tampoc acabava d'encaixar.

Ens vam mirar tots un poc bocabadats, pensant: d'acord, i això què és?

I de sobte, d'un segon a un altre, va fer com una espècie d'accelerada molt fort i se'n va anar cap a l'altra part de la platja. En no res, va recórrer uns quants quilòmetres, una cosa que no tenia cap sentit.

Ens vam quedar prou al·lucinats. Al cap d'un moment, es va tornar a sentir el soroll, però ja més lluny, i nosaltres estàvem bastant espantats. Vam arreplegar les coses i vam anar-nos-en d'allí.

El dia de hui, quan ho contem, la gent ens diu que ens ho imaginàrem o que seria qualsevol cosa, però la veritat és que encara no li hem trobat cap explicació clara.

Maria Estrada

NO EM CONTES CONTES... DE MALIFETES!

En Torrent, quan les Falles encara olien més a fusta que a plàstic, i els escenaris de les orquestres no els portava cap empresa especialitzada, sinó Antoni el del magatzem de fruita i Pepe, que treballava allí i, per descomptat, era faller de la nostra comissió, l'escenari estava muntat amb palets de pomes o taronges. Tot encaixat com si fora un puzle fet a ull. Si tremolava un poc, es ficaven un parell de grapes més i solucionat.

I baix, baix no passava res... aparentment. Però, aquell espai era un univers paral·lel, el nostre món privat, el dels xiquets. La imaginació transformava els palets en túnels, passadissos i laberints impossibles i la foscor de la nit feia perfecte l'ambient per a fer alguna animalada. Allí jugàvem a amagar-nos, a fer guerres imaginàries i, naturalment, a tirar petards.

Com que feia un poquet de fred, de tant en tant algú tenia la brillant idea de dir:

— I si fem una *foguereta* ací dins?

I clar, amb quatre papers, un cartó d'una caixa de petards i una metxa, allò es convertia en una falla dins d'una falla. Però un dia, la xicoteta foguera es va descontrolar i el fum va començar a pujar lentament entre els palets, mentre dalt sonava "Paquito el Chocolatero" com si res. De sobte, la música va parar i el cantant va dir:

— Xe, aquesta olor és la falla cremant-se o esteu cremant la paella? Que si no mengem no toquem!

Nosaltres, que encara érem xiquets, però amb moltíssima picardia, ja estaven preparant darrere de l'escenari una xicoteta mascletà per a despistar a tothom, i així dissimular l'olor del fum amb l'olor de la pólvora. Tot allò, mentre que alguns de nosaltres anàvem per aigua i ens colaven de nou baix els palets per a sufocar el foc.

Podríem haver eixit tots cremats, però l'única cosa que ens delatava era el color negre de les nostres cares com si vinguérem d'una mina. Però encara i així, algú faller major exclamava:

— Ja estan els xiquets jugant a soldats... com els agraden les disfresses.

Els músics tornaven a tocar, els adults ballaven i ningú es va adonar de la nostra malifeta. Ens crèiem immortals. Ara ho penses i dius: "Això no pot ser veritat". Però tots els que estàvem allí sabem que sí que ho era, i que els xiquets sempre eixíem il·lesos... encara que el perill estiguera literalment damunt del cap.

I si no m'ho creus... pregunta-li a qualsevol, tots et diran el mateix.

Anònim

NO EM CONTES CONTES...DEL CRIT DEL POBLE

Aquella nit el cel no va avisar amb paraules boniques.

No va enviar cartes ni promeses.

Va vindre de colp, amb aigua espessa, amb soroll de trencadissa, amb por.

Els carrers es van omplir de fang abans que de respostes. Les cases, de silenci.

Els rellotges es van parar, però les excuses no.

Al matí següent, la gent caminava amb l'aigua encara als turmells i el cor més enfonsat que els cotxes. S'ajudaven sense preguntar. Mans brutes, ulls cansats, abraçades mudes. Ningú contava contes. Ningú tenia temps per a això.

I llavors arribaren les veus de dalt.

Veus seques, ben planxades, pronunciades des de llocs on el fang no tacava les sabates. Paraules llargues, frases rodones, discursos que flotaven... però no salvaven.

I el poble, amb l'aigua encara escorrent pels portals, pensava el mateix:

No em contes contes.

Perquè quan l'aigua entra per la finestra, no vols metàfores.

Quan perds records, no vols promeses futures.

Quan crides ajuda, no vols un micròfon.

Els contes parlen de reis savis i castells forts.

La realitat parlava de barrancs oblidats, d'avisos tardans, de cadires buides quan feia falta estar.

El poble ho va veure clar: els contes sempre arriben després, quan el mal ja està fet.

La veritat, en canvi, arriba abans... si algú vol escoltar-la.

Dies després, el fang s'assecà, però la memòria no.

I entre pales, poals i veïns que no es coneixien abans, va nèixer una certesa pesada com la terra mullada:

No volem relats.

No volem excuses amb forma de paraula bonica.

No volem que ens diguen que tot està sota control quan el control ja se l'ha endut l'aigua.

No em contes contes.

Digues per què.

Digues qui no va arribar.

Digues què no es va fer.

I sobretot, no tornes a contar el mateix conte quan el cel torne a enfosquir-se.

Perquè ací, al poble, ja hem après a distingir la pluja... del fum.

I esta història, encara que alguns voldrien suavitzar-la, no té final feliç escrit.

Té memòria.

I la memòria no s'apaga amb paraules.

David Úbeda

NO EM CONTES CONTES...

NO SEMPRE EL MÉS IMPORTANT ÉS PARTICIPAR

Carmen, filla, quan pugues llegir aquest llibret faller segurament la nostra benvolguda comissió ja serà una de les falles que formen part del distingit grup de Comissions de la Secció Especial de Junta Local Fallera de Torrent i els fallers i falleres tindreu llargs i tediosos debats en les juntes que versaran al voltant de què fer amb tots els premis i trofeus que cada any rep la Falla dels diversos concursos i campionats en els quals participem i guanyem, però has de saber que això no sempre va ser així, especialment en el campionat de futbol set masculí de l'any 2013.

Entenc que et resulte estrany poder entendre que el teu pare i els seus amics no guanyaren àmpliament tots els partits i campionats en els quals participaven, ja que, almenys, en les fotos de l'època sembla que siguem un equip forjat en la disciplina, la qualitat, el talent, el treball i l'esforç... res més lluny de la realitat.

La veritat és que, any rere any, assaboríem el trist i amarg sabor de la derrota i la falla Sants Patrons era eliminada tot just començar, no obstant això, el fet de guanyar un partit o ficar un gol ja era tot un assoliment i una alegria per a nosaltres. Però com et conte, tot va canviar aquell estiu de 2013...

Eixe any, probablement motivat per la renúncia del Papa Benet XVI i l'elecció d'un nou Papa anomenat Francisco, com el teu papà, la sort va canviar de bàndol i, de manera inesperada, el que era un equip d'amics es va convertir en una potència futbolística a l'àmbit local desenvolupant un futbol que mai abans s'havia vist en el camp de Sant Gregori.

Efectivament, sense que existira cap explicació lògica, de sobte i sense esperar-ho, teníem un entrenador, el Chives que, com Guardiola, vestia d'etiqueta als partits. Teníem dos autèntics porters,

el *Buru* i el *Moroto* que es repartien a parts iguals els minuts, les parades i alguna *cantadeta*... la defensa, que fins llavors semblava fràgil com la mantega, es va convertir en una assegurança de vida i això gràcies al fet que el Kike, el xicotet *pardalet*, semblava haver heretat l'esperit de Beckenbauer. El Miguel *Safary*, el major dels germans *Safary* es va convertir en Cafú, el *Cañita*, el president del Grup 10'5 va demostrar que es podia jugar a futbol sense saber absolutament res d'aquest esport, el *Benloch* era el nou i rejuenit Carboni i les reserves eren d'autèntic luxe: el Manu, el major dels Almerich o el David, el xicotet dels Ruipérez o el Sergio, el germà de Maria José i un emergent Rober, tots joves que començaven a demostrar l'enorme potencial que tenia la nostra falla.

Si la defensa era bona, el mig camp era art i fantasia, conegut com l'enveja de la contornà, aportant la seguretat que tot equip necessita, la qualitat i les passades de gol que la davantera demanava... I ací és on estava jo, filla meua.

Jugadors, que fins llavors no sabien lligar-se les botes, eixe any es van convertir en autèntics *cracs*, als quals tot els eixia bé i a la primera, per exemple, un extracomunitari (déiem així als que no són originaris del barri) com el *Pelón*, que semblava el Kily González per la banda esquerra, un autèntic punyal; per la dreta teníem un altre estilet com el Alberto *Safary*, el xicotet dels *Safary* que eixe any va deslligar un vendaval de gols i assistències, però també jugaven el Victor, el Carnisser, el Salva Piles, el fill de Voro o el Xavi, el major dels Lladró, que van passar a ser uns recanvis de luxe per a un equip que necessitava frescor.

I just en el centre de tot estava el teu pare Carmen, que era l'eix sobre el qual pivotava tot el futbol de l'equip, com una espècie de simbiosi perfecta entre Messi i Cristiano Ronaldo... Encara que fidelment acompanyat del seu escuder l'Hèctor Forment que donava la pausa i la seguretat que necessitava l'equip.

En la davantera sincerament no sabia explicar què va ocórrer eixe any, però contra tot pronòstic havíem trobat la manera de fer gols, i això va ser gràcies a l'aportació de l'Emilio, o *Moretti* o *Xiki* o com vulga que li criden ara, i d'actors secundaris com el Victor *Chicharro*,

el Segarra o el Geni, que si bé no aportaven molts gols servien per a donar descans, agraïnt-los la seua participació.

El cas és que, després de superar folgadoament per primera vegada la fase de grups, passàrem a les rondes eliminatòries on ens va tocar enfrontar-nos contra falles a les quals mai hauríem pensat ni tan sols empatar, com la Falla Toledo, la Falla San Roc o la Falla Pare Méndez, guanyant tots els partits amb una exhibició de futbol que no s'havia vist mai.

Contra tot pronòstic aconseguírem arribar a la gran final i ens va tocar jugar contra la totpoderosa Falla Zaragoza, repleta de joves i talentosos jugadors que fitxaven base de talonari, per la qual cosa era molt probable que patírem una inflada derrota. Però de nou, aquell any miraculós va fer el seu efecte màgic i començàrem marcant el primer gol. No obstant això, cap al final del partit ens empataren, per la qual cosa tot apuntava al fet que la final es decidiria per penals, on la sort triaria el campió, cosa que enguany ens afavoria. Però, just en l'última jugada en l'últim minut de partit, seria la casualitat d'estar jo descansant en la banqueta per a marcar el penal definitiu, quan de sobte, el segon gol de la falla Zaragoza va entrar pels tres pals i ens va privar d'assaborir l'èxit i la glòria.

Però no t'angoixes filla meua, perquè després del xiulet final de l'àrbitre, tots els aplaudiments i reconeixements del públic no van ser per al campió sinó per a nosaltres, els grans SUBCAMPIONS i com no, amb el nomenament del teu pare com a MVP (jugador més valuós) del torneig.

En definitiva filla meua, et conte tot això perquè tothom diu que l'important no és guanyar sinó participar, no obstant això, nosaltres, els fallers d'aquesta comissió, sabem que participar està molt bé, però que el realment important és gaudir amb els amics de la falla, amb els quals és igual que guanyes o perdes, ja que sempre seran ací per a ajudar-te i donar-te suport, tant en els moments bons com en els dolents, i això és el que fa especial i diferent la Falla Sants Patrons de la qual, ara ja, formes part.

Paco Espeleta

NO EM CONTES CONTES... NI PEL·LÍCULES!

Sempre que conte aquesta història hi ha algú que em diu: "Va, no em contes contes". Però jure que va passar tal qual el conte.

Una vesprada de vacances, en estiu, estava avorrida a casa, sense tindre cap pla a la vista i vaig decidir anar al cine. No hi havia molta gent al centre comercial (Però, clar, era agost... No semblava, a priori, res massa inusual). Així que jo vaig comprar la meua entrada tranquil·lament, amb les meues roses i, per suposat, la meua Coca-Cola. Quan vaig entrar a la sala, em vaig adonar que no hi havia ningú més. Ningú. Ni una ànima. Vaig pensar que encara faltava gent per entrar... Però no. Van tancar la porta i la sala era només meua.

Al cap d'un moment va vindre el xic que cuidava la sala, em va mirar, va mirar al voltant i em va dir rient: "Ets l'única espectadora de hui. Jo, ara, me'n vaig, perquè ha sorgit un contratemps en una altra sala del cine i anem escassos de personal. Però et quedes encarregada d'aquesta sala del cine".

I se'n va anar de veritat. Es van apagar les llums, va començar la pel·lícula i jo vaig quedar dins. Sola enmig d'una sala enorme, mirant la nova adaptació de *El Conde de Montecristo*, com si fora una projecció privada. La veritat és que no em va molestar gens: silenci absolut i ningú davant tapant la pantalla. Quan va acabar la pel·lícula, es van obrir les llums de nou i tot va tornar a la normalitat, com si res haguera passat.

Ara, cada vegada que ho conte, fins jo pense que és impossible. Però somric, perquè sé que, almenys una vegada en la vida, vaig tindre un cine sencer només per a mi. I això, encara que sembla un conte... Va ser real i dubte que em torne a passar mai més.

Nerea Olivares

NO EM CONTES CONTES...

AMB EL PROTOCOL!

Paco i Vicent havien quedat a les huit al carrer Sant Miquel per anar junts a la proclamació.

—Vestit fosc i corbata! —digué Paco, tot convençut.

—Me caguen... això és massa formal! —va respondre Vicent—. Jo vaig amb americana blava, pantalons crema i camisa blanca, i sabates còmodes, que açò és festa, home!

Paco no parava de repetir que el reglament faller obligava a anar ben arreglats, “paraula del *comptador*, que jo ho sé”. Vicent, tot rient, li deia que eren contes, que ningú havia dit res de la roba.

—No em contes contes!! —cridava Paco—. Que després quedem malament.

Quan arribaren a la proclamació, Paco semblava eixir d’una boda, tot cohibit, i Vicent anava més relaxat que un diumenge de paella. Miraren al voltant i veieren gent de totes maneres: alguns molt elegants, altres de qualsevol manera... de tot un poc. Paco, rasant-se el cap, sospirà:

—Me caguen... al final tenies raó, anem per l’aire.

Abans d’entrar, es feren una foto junts, ben orgullosos, i digueren alhora:

—Al clot!

I així, entre rialles, bromes i comentaris, deixaren clar que, en la Falla, passe el que passe, sempre van junts.

Anònim

NO EM CONTES CONTES... UN CONTE DE TERROR

Aquell fatídic 29 d'octubre va canviar les nostres vides. Ningú ho va veure vindre, ni tan sols aquells l'acompliment dels quals consistix a cuidar el benestar dels ciutadans. Que no ens conten contes... El pitjor d'esta mena de catàstrofes, després de les vides que es cobra, és la incompetència i les mentides de la classe política que s'ompli les butxaques, i no precisament de fang.

Malgrat això, el coratge i l'esperit guerrer del poble valencià va estar a l'altura de les circumstàncies. I la comunitat fallera no anava a ser menys. El nostre casal es va convertir en la llar de voluntaris i bombers arribats des de diversos racons del país per a ajudar a traure el fang de la nostra terra. També per uns dies ens convertim en punt de lliurament d'aliments i estris per a tot aquell afectat per la riuada.

La Falla Sants Patrons i cada un dels seus membres va ser exemple de germanor, resistència i punt d'honor. Tots baixem al fang perquè abans de res ens unix la nostra terra, la nostra cultura i tradicions.

Aquella nit es van perdre moltes coses, no cal maquillar la realitat, però quan un tira la vista arrere, s'enorgullix en recordar que la comissió a la qual representava es va unir com mai per un bé comú.

Només el poble salvarà al poble.

Iván Gómez Tormo

RELACIÓ DE RECOMPENSES 2025/2026

Torre Fulles de Llorer i

Brillants

Yolanda Cubes García

María Dolores Ruiperez Perona

Torre Fulles De Llorer

Amparo Cabanes Ros

Manuel Almerich García

Torre D'or

Adrià Guijarro Andreu

Torre D'argent

María Dolores Cubells Prosper

Claudia González Cervera

Vicent Peiró Ibáñez

Francisco Piles Peris

Festa d'Interés Turístic Autonòmic de la Comunitat
Valenciana, Bé d'Interés Cultural Inmaterial i
Patrimoni Inmaterial de la Humanitat (UNESCO)

RELACIÓ DE RECOMPENSES 2025/2026

Bunyol Fulles Dd Llorer i

Brillants

Company Baixauli, Deborah
Navarro López, Miguel
Iglesia Marti, María Del Carmen
Cubes Garcia, María Yolanda
Vilanova Nieto, Amparo

Bunyol Fulles de Llorer

Cabanes Ros, Amparo
Ferrer Vázquez, Vicente
Lladró Gomez, Roberto
Peris Rueda, Alba
Ruiperez Perona, David

Bunyol d'or

Arrocha Antonino, Carlos
Carratala Moreno, Amelia
Gómez Tormo, Iván
Gonzalez Cervera, Vicent
Guijarro Andreu, Adriá
Guillot Muñoz, José
Leal Benlloch, Rafael
Monfort Lerma, Borja
Silla Moncholi, Jose
Silla Soriano, Francisco José

Bunyol D'argent

Cubells Prósper, María
Escobar Sánchez, Pedro
González Cervera, Claudia
Mora Ortí, Ricardo
Peiró Ibáñez, Vicent
Piles Peris, Francisco
Valera Anchel, Juan Vicente

JUNTA EXECUTIVA

President:

David Úbeda Ortiz

President:

Genívero Almerich García

Secretària:

Lorena Olivares González

Tresorer:

Manuel Almerich García

Vicetresorer:

Francisco Piles Peris

Comptador:

Francisco Cabrelles Fernández

Vicecomptador:

Enrique de Dios González

Assessor:

Francisco Espeleta Alabajos

Delegada de Protocol:

Nerea Olivares González

Delegada de Cultura:

Amparo Moncholí Pascual

Vicedelegada de Cultura:

María José Herrero Perona

Delegat de Festejos:

Rafael Simó Alabarta

Vicedelegat de Festejos:

Pepe Tronch Toledo

Delegada de Activitats**Diverses:**

Laura Galindo Arribas

Delegada d'Infantils:

Inmaculada Laencina Simó

Vicedelegada d'Infantils:

María Estrada Veguer

Delegat de Presentacions i**Logística:**

Rubén Vázquez Martí

Vicedelegat de Presentacions**i Logística:**

Alberto Llimerà Herranz

Delegada de Teatre i**Declamació:**

Laura Ánchel López

Vicedelegada de Teatre i**Declamació:**

Claudia González Cervera

Delegat d'esports:

Chimo González Garrido

Vicedelegat d'esports:

José Silla Mocholí

Delegat de Cuina:

José Guillot Muñoz

Vicedelegat de Cuina:

Francisco Ibáñez Mauro

Delegat de Casal:

Jose Manuel Rodríguez Gala

Vicedelegat de Casal:

Fernando Moreno Chulià

COMISSIÓ

Jose Alabarta Carratala
Ángel Alarcón Esteve
Dani Alarcón Esteve
Genivero Almerich Garcia
Manuel Almerich García
Manuel Almerich Mora
Carlos Arrocha Antonino
Santiago Barber March
Enrique Bauset Tarazona
Miguel Becerra Duarte
Enrique Benlloch Iglesia
Francisco Cabrelles Fernandez
Vicente Camps Casanova
Juan José Carratalà Velert
Ricardo Cervera Martínez
Ricardo Cervera Mora
Jose Cháfer Rodríguez
Miguel Ángel Cháfer Tarin
José Cháfer Tarín
Roberto Chisbert García
Xuso Company Vilata
Rafael Cortes Roig
Vicente Cubes Garcia
Pascual Cubes Moral
Joaquín Cubes Vidal
Vicente J. Cubes Vidal
Enrique Javier De Dios González
Pedro Escobar Sánchez
Francisco Espeleta Alabajos
Enrique Espeleta Peris
Enrique Espeleta Tatay
Diego Estrada Arjona

Didac Estrada Veguer
Jose Fenoll Herráez
Javier Fernández Andrés
Vicente Ferrer Vázquez
Héctor Forment Fernández
Álvaro Gámez Sáez
José Garces Mil
Santiago García Chiner
Jose Garcia García
Marcos Garcia Perea
Ana María García Silla
Iván Gómez Tormo
Jose Juan Gonzalez Biot
Francisco Jesús González Biot
Vicent Gonzalez Cervera
Chimo González Garrido
Javier González López
Vicente Salvador Gonzalez Simó
Adriá Guijarro Andreu
Victor Guijarro Andreu
José Guillot Muñoz
Nicolas Hernandez Antonino
Juan Herreros Cuevas
Francisco Ibáñez Mauro
Rafael Leal Benlloch
Ernesto Lerma Esparcia
Roberto Lladró Gomez
Javier Lladró Gómez
Roberto Lladró Ros
Alberto Llimerá Herranz
Jose Manuel Llimera Veguer
Carlos Madrid Palacios

Xavier Marco Díaz
Aitor Márquez Cubes
Alejandro Martí García
Raul Martinez Bayo
Izan Martínez De La Cruz
Marc Martinez Osma
Jorge Martínez Osma
Borja Monfort Lerma
Ricardo Mora Ortí
Vicente Morellà Gradolí
Fernando Moreno Chulià
Angel Moya Sanchez
Pedro Jose Munera Senar
Héctor Navarro Herreros
Miguel Navarro López
Alberto Navarro López
Miguel Navarro Peris
Raul Orti Mora
Rubén Ortiz González
Emilio Osca Monfort
Alfredo Pascual Castellano
Vicent Peiró Ibáñez
Guillermo Perales Amores
Julian Perales Duque
Daniel Perales Gimenez
Vicent Peris Fernández
Enrique Peris Mora
Francisco Javier Peris Mora
Victor Peris Rueda
Javier Peris Saiz
Salvador Piles Martin
Francisco Piles Peris

José Pascual Piles Vilanova
Manuel Vicente Porcal Gascon
Victor Manuel Puchades
Benavides
David Rodríguez Benlloch
Jose Manuel Rodríguez Gala
Manuel Rodríguez Marí
Antoni Ros Alcaraz
Jose Pascual Ros Piles
David Ruiperez Perona
Jorge Ruiz Lozano
Jorge Sánchez Aldana
Borja Sansixto Navarro
Miguel Sanz Chust
Rubén Segarra Espeleta
Enrique Segarra Ruiz
Sergio Silla Anchel
Jose Silla Moncholi
Miguel Silla Olmos
Oscar Silla Palacios
Simon Silla Soriano
Francisco José Silla Soriano
Jose Vicente Simó Alabarta
Rafael Simó Alabarta
Rubén Simó Zamorano
Carlos Soriano Bernabeu
Roberto Taberner Moncholí
Francisco Tarin Silla
Ricardo Tarin Silla
Luis Toledo Piles
Pepe Tronch Toledo
Francisco Tusón Marsilla

COMISSIÓ

David Ubeda Ortiz
Juan Vicente Valera Anchel
David Valmaña Ricart
Victor Vazquez Lerma
Enrique Vázquez Martí
Rubén Camilo Vázquez Martí
Francisco Javier Veguer
Fernandez
Francisco Javier Veguer Muñoz
António Vilanova Ortiz
Ramón Vilar Paes
Carlos Zuñiga Callado
Marcos Zúñiga Callado
Amparo Albert Deltoro
Esther Alonso García
Clara Álvarez Baviera
Rosario Amores Díaz
Laura Anchel Lopez
Pilar Aparicio Carrascosa
Gema Barber March
Cristina Barreda Villafranca
Amparo Cabanes Ros
Teresa Callejas Blasco
Laura Camps Casanova
Amelia Carratala Moreno
Esther Castelló González
Ma Teresa Cervera Mora
Deborah Company Baixauli
María Cubells Prósper
Tina Cubero Moral
María Yolanda Cubes Garcia
Cristina Cubes Garcia

Silvia Cubes Vidal
Yolanda De La Cruz Gallego
Begoña Enguñados García
Marta Espeleta Alabajos
Conchín Espeleta Peris
Pilar Espeleta Tatay
Lydia Espeleta Tatay
Maria Estrada Veguer
Patricia Fernández Marin
Marta Ferrer Aparicio
Lucia Galan Martinez
Laura Galindo Arribas
Daniela Garcia Millan
Belén García Rodríguez
Diana Giménez Castillo
Marta Giménez Ortí
María José Gómez Gijón
Claudia González Cervera
María José González Fernández
Laia González Martínez
Lidia Gonzalez Regolf
María Amparo Herranz Jiménez
Maria Jose Herrero Perona
Paula Huemes Muñoz
Lucía Ibáñez Martí
María Del Carmen Iglesia Marti
Jose Jiménez Alejandro
Inmaculada Laencina Simó
María Empar Llimerà Herranz
Inma March Puig
Laura Martí Elorza
Maria Amparo Martinez Bayo

Consuelo Martinez Company
Maribel Martinez Company
Cristina Martínez Company
Laura Martinez Martinez
Laura Martinez Milan
Maria Pilar Martinez Puchades
Nuria Medina Mora
Amparo Moncholi Pascual
María Rosa Moncholí Pascual
Maria Montaner Andres
Esther Moya Peris
Rebeca Muñoz Martín
Sara Navarro Ánchel
Marta Navarro Barat
Alba Navarro López
Toñi Nieto Berlanga
Amparo Novillo Huete
Nerea Olivares González
Lorena Olivares González
Susana Olivas Ferrer
Ana Mari Ortega Noé
Sandra Orti Cordon
Jennifer Ortí Moreno
Jose Vicente Ortiz González
Andrea Perales Gimenez
Soraia Peris Calleja
Mari Carmen Peris Mora
Alba Peris Rueda
Dolores Perona Denia
Rebeca Piles Andrés
Valeria Quintana Redón
Beatriz Robles Lozano

María Dolores Ruiperez Perona
Arantxa Segura López
Carla Silla Daries
Nuria Simó Bauset
Ana Simó Bauset
Sabela Simó Sanz
Vanessa Simó Zamorano
Uxue Solera Frías
Yolanda Solera González
María Amparo Taberner
Moncholi
Pilar Tatay Cortina
Anabel Tormo Gimeno
Marta Valera Anchel
Maria Leonor Veguer Fernandez
Maria Jose Veguer Rumbau
Rosa Maria Vilanova Iranzo
Amparo Vilanova Nieto
Amparo Vilar Silla
M Pilar Zamorano Polo

Fallers d'honor:

Roberto Taberner
Jesús Alba
Pepe Puche
Francisco Tarín
Pedro Esber
Diego Llopis

Fallers d'honor perpetus:

Jesús Ros Piles
Ignacio Gómez-Lobo Albacar

ESPAI GRÀFIC 2025-2026

APERTURA DE SOBRES

ATRONADORA RACE FALLERA

CAMPIONAT INTERN FUTBOLÍ

CONCURS ARBRES DE NADAL

CONCURS INTERN DE PAELLES

CULINARI SANTS PATRONS

CULINARIS

DANSÀ SOLIDÀRIA XIRIVELLA

DEMANĂ AMPARO

DIA DELS SANTS PATRONS

ELECCIÓ FALLERES MAJORS DE TORRENT

EXALTACIÓ FALLERA MAJOR DE TORRENT

FESTA DELS VINS

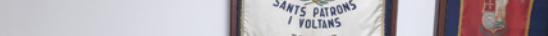

FUTBOL MAJORS

MIG ANY

MISSA SANTS PATRONS

PENJÀ DE QUADRES

PRESENTACIÓ D'ESBOSSOS

PRESENTACIONES

PROCLAMACIÓ

OBRA JUVENIL "TROBAREM L'EIXIDA"

Nominats Obra Juvenil millor actriu: Lucia Ibáñez

Nominats Obra Juvenil Millor direcció: Paco Ibáñez.

TEATRE OBRA LLARGA "EL FUNERAL"

TORNEIG GALOTXA

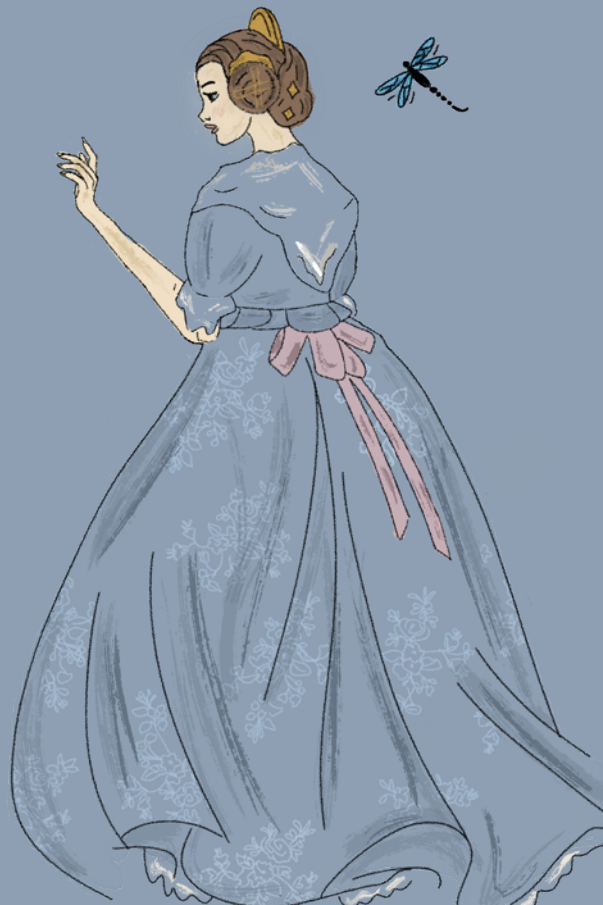

CONTINGUT INFANTIL

No podem passar per alt que les falles són molt més que figures de cartó, color i pólvora: són relats que parlen, ensenyen i deixen empremta. A través d'elles, els xiquets i xiquetes descobrixen el món que els envolta, aprenen a interpretar-lo i comencen a construir la seua pròpia mirada sobre la societat. Per això, cada història que es planta en una falla infantil té un valor educatiu tan potent com el dels contes que escolten abans de dormir. És important no descurar el tipus d'històries que escolten, veuen i lligen els nostres xiquets, ja que amb estes narracions sembrem llavors que creixeran amb el temps.

Per tant, contar històries coeducatives i inclusives no només en els seus contes sinó també en les seues falles, les falles infantils, significa oferir referents diversos, trencar estereotips i mostrar que totes les persones tenen un lloc, una veu i un valor, independentment del seu gènere, origen, capacitats o manera de ser.

Este llibret naix amb la convicció que la festa també educa. Que, mentre els xiquets juguen i riuen davant la falla, poden aprendre a conviure en un món més just i inclusiu. Perquè quan les històries que els contem reflectixen valors d'igualtat i diversitat, no sols estem construint falles: estem construint futur.

Salutació del President Infantil

Benvolguts fallers, falleres, família, amics i veïns de la nostra falla:

Enguany tinc la sort de poder dirigir-me a tots vosaltres a través del nostre llibret com a President Infantil d'esta gran comissió, representant junt amb Eva als fallerets i falleretes de la falla Sants Patrons és un gran orgull.

És per a mi un honor rellevar en el càrrec al meu amic Marco com a President Infantil, i continuar amb la seua dedicació a la falla. "No som germans de sang, però com si ho fórem".

Em sent molt feliç i afortunat per ser el vostre President Infantil i molt agraït als meus pares. "Moltes gràcies pares per confiar en mi i fer possible que siga President Infantil, sé que sense el vostre suport, la vostra paciència i tot l'esforç que feu cada dia això no hauria sigut possible. Gràcies per estar sempre ahi, per animar-me i per creure en mi. Vos vullc molt."

I a la meua germana, Carla agrair-li tota la paciència que està tenint, perquè m'ha acompanyat a tots els llocs amb ganes o sense elles.

Estic vivint un somni i un any increïble amb Amparo, Úbeda i Geni, vull donar-vos les gràcies de tot cor per cuidar-nos, per estar sempre pendents d'Eva i de mi, per organitzar-ho tot amb tant d'amor i per fer que cada activitat siga especial. Formen al costat d'Eva un «equipàs», els «5 magnífics».

I a Eva, gràcies per la teua amistat i per la teua il·lusió. Estic segur que junts, viurem moments que sempre recordarem amb un somriure.

La nostra falla és molt més que un lloc on passem el temps: és una família. Ací he crescut envoltat de carinyo, de rialles, de música i de moments que recordaré per sempre. I aquest any, amb aquest càrrec tan important, he descobert encara més el valor de la unió i de l'amistat.

Desitge que aquestes falles siguen plenes d'alegria, d'emocions, de llums, de música i d'abraçades. Que cada mascletà ens faça vibrar, que cada acte siga una festa i que mai perdem aquesta il·lusió que ens fa tan especials.

Visca la nostra falla ! Visca el ganao ! Visca València !

Visquen les Falles 2026 ! Un abraç,, Hugo.

Entrevista al nostre President Infantil

HUGO

QUAN PENSES EN ELS TEUS INICIS A LA FALLA, QUIN ÉS EL PRIMER RECORD QUE TENS?

Els meus primers records en la falla són les cavalcades amb la meua germana i els meus amics, desfilant en l'avinguda m'agrada molt. I un dels meus records més bonics és pujar a la meua germana en les presentacions de la falla.

EL PASSAT MAIG, QUAN ET VAREN NOMENAR EN JUNTA GENERAL PRESIDENT INFANTIL DE LA FALLA, QUÈ ET VA AL CAP AL PENSAR EN AQUELLA PRIMERA VOLTA COM A REPRESENTANT INFANTIL?

Em vaig sentir molt il·lusionat i nerviós, hi havia molta gent i el xampany no em va agradar molt. Molts amics i gent de la falla em van felicitar. Els meus pares, iaies i la meua germana Carla estaven molt contents. Representar a la falla és una gran dedicació i em vaig sentir molt orgullós.

DES DE BEN XICOTET HAS PARTICIPAT EN DECLAMACIÓ O TEATRES, RECORDES EL PRIMER ANY?

He participat en teatres, la primera vegada que vaig participar en teatre va ser en l'obra "Una de l'oest" d'índis i vaquers. Jo feia d'un dels germans Macklesky juntament amb els meus amics Marco i Pablo. Guanyàrem el primer premi i anàrem a Sueca a representar-la de nou. Ha sigut la millor obra de teatre infantil que hem fet a la falla. Impossible oblidar-la i ho vam passar molt bé.

SI PENSES EN TOTS ELS ACTES D'UN ANY FALLER, QUIN ÉS EL MÉS ESPECIAL PER A TU I PER QUÈ?

Tots els actes són especials amb Eva, Amparo, Úbeda i Geni. Em sent molt afortunat de representar juntament amb Eva la nostra comissió infantil. La cavalcada i la presentació són les que més il·lusions em fan perquè som els protagonistes d'aquests actes. (I sempre recordaré el ball del sopar de proclamació).

I ARA, EN LLOC DE MIRAR ENRERE, MIREM CAP AL FUTUR, COM T'AGRADARIA QUE LA GENT ET RECORDARA D'ACÍ A UNS ANYS?

Com un xiquet afectuós, amable, divertit i amb un punt de bogeria. Com la nit de la penjà del quadre de representants que em vaig posar a contar "acudits".

M'agradaria que la gent recordara les falles 2026 com les més divertides, alegres i plenes de moments únics. Que pensen en les rialles, els petards, els actes, la música... i sobretot, en la nostra il·lusió compartida. Que aquestes falles sempre tinguin un lloc especial en els vostres records!

UN MISSATGE PER A LA TEUA COMISSIÓ:

Amics i amigues de la comissió, m'agradaria que ens acompanyeu durant aquestes Falles 2026. Gaudim de la música, els petards, la cavalcada, les presentacions i tots els moments. Riem, juguem i fem que cada dia siga inoblidable, amb un "punt de bogeria" que ens fa únics.

Gràcies per la vostra il·lusió, el vostre esforç i la vostra alegria. Cada moment que vivim junts ens fa créixer, aprendre i gaudir més del que significa formar part d'aquesta comissió.

LA FALLA PERDUDA D'HUGO

Hugo, el president infantil de la Falla Sants Patrons, estava més emocionat que mai. Aquell any tenia una missió important: revisar que tot estiguera preparat per a la plantà. Però quan va arribar el camió amb els artistes fallers... estava buit!

— On està la nostra falla? — va exclamar Hugo.

Els seus quatre amics fallers es van acostar de seguida:

- Marco, sempre decidit i ràpid de moviments.
- Pablo B, molt observador, fixant-se en tots els detalls.
- Darío, el que sempre mantenia la calma.
- Pablo V, imaginatiu i capaç de trobar solucions estranyes però útils.

— Si la falla no està ací... la buscarem! — va dir Marco, convençut.

— Potser l'han descarregada en un altre barri — va suggerir Pablo B.

— No passa res, investiguem i ja està — va dir Darío amb tranquil·litat.

— Igual la falla s'ha anat a donar una volta! — va dir Pablo V, fent riure a tots.

La Recerca Fallera

Van començar a recórrer el barri preguntant a tots:

— Has vist una falla perduda?

Primer van anar a la Falla la Plaça. Allà els van dir que havien vist un camió carregat anar cap el barranc.

— Eixa és la nostra pista! — va dir Pablo B, que ho apuntava tot al mòbil.

Pel camí, una banda de música els va confondre amb un passacarrer i els va fer desfil·lar.

— Xics, que ens estem perdent de nou! — va dir Hugo.

Van escapar del passacarrer i continuaren la seua recerca.

El Gran Descobriment

A la vora del barranc, darrere d'un pont, van trobar un camió gran aparcats.

— Eixe és el camió! — va cridar Marco.

L'artista faller, molt avergonyit, va dir:

— Ui, crec que m'he equivocat de barri...

Aquesta falla no era per ací?

— Sí que és! — va dir Hugo amb alleujament.

La Volta Triomfal

El camió avançava lentament cap a la comissió, amb la falla ben subjecta. Els cinc amics no podien deixar de somriure.

— Mirar, ja es veuen les llums de la falla. Al final tot ha eixit bé! — va dir Darío.

— Ja t'ho deia jo! Les falles sempre tornen a casa, encara que s'estravien un poc. — va dir Pablo V.

Quan el camió va arribar de nou a la comissió, tots els fallers i falleres estaven esperant amb els braços oberts. En veure la falla sana i estàlvia, esclataren els aplaudiments i les rialles.

— Ja està aquí! — cridava la gent emocionada.

Hugo baixà del camió amb el pit ben dret, orgullós com mai. Marco, Pablo B, Darío i Pablo V el seguien, cansats però feliços, sabent que havien viscut una aventura que mai oblidarien.

Eva, fallera major infantil, estava molt feliç i emocionada s'acostà i digué:

— Hugo, has demostrat que eres un autèntic president infantil.

Eva i Hugo es varen abraçar i tot seguit tots els infants varen fer el mateix. "Fem pinya".

La Plantà

Els artistes fallers començaren la plantà, la música sonava i l'olor de pólvora omplia l'aire. Tot tornava a la normalitat... o millor encara.

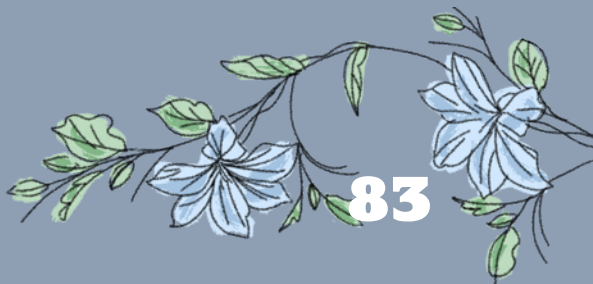
Hugo mirà la seua falla, ja alçada i il·luminada, i digué amb un gran somriure:

— Si una falla es perd, els fallers sempre la saben trobar.

I així, entre abraçades, música, rialles i pólvora va començar la millor setmana fallera de la seua vida.

“Gràcies a tots i totes els que feu possible que este any faller siga inoblidable”.

HUGO 2026

Salutació de la Fallera Major Infantil

Estimats fallers, veïns i amics de la nostra comissió:

Per a mi és un somni fet realitat poder dirigir-me a tots vosaltres com a *Fallera Major Infantil* de la nostra falla per al any 2026. Encara em costa creure que enguany tinc la sort de representar aquesta gran família que tant estime, i no puc estar més feliç ni més il·lusionada per tot el que ens espera viure junts.

Vull donar les gràcies de tot cor a la meua família, perquè sé l'esforç tan gran que estan fent perquè aquest somni tan especial pugui fer-se realitat. Sense el seu afecte, el seu suport i la seua il·lusió, aquest camí no seria possible.

També vull agrair molt especialment als nostres presidents, Úbeda i Geni, per fer que aquest any siga tan màgic des del primer moment. Gràcies per tot el que feu per la comissió i per acompanyar-me amb tanta alegria en aquesta aventura.

I, per descomptat, no puc oblidar-me del meu president infantil, Hugo, el meu company inseparable, gràcies per tots els moments bonics que hem viscut junts i els que queden... y de la meua Fallera Major, Amparo, que sempre em cuida, em fa riure i està pendent de en cada detall. **Els cinc formem el millor equip que mai hauria somiat**, i se que junts viurem moments inoblidables que sempre quedaran en el nostre cor.

Estic segura que enguany viurem unes Falles meravelloses, plenes de màgia, de tradició i d'eixos moments que només es viuen de veritat quan estem tota la comissió unida. Junts compartirem rialles, emocions i records que guardaré per sempre. Estic desitjant compartir cada acte, cada somriure i cada emoció amb tots vosaltres.

Gràcies per viure aquest somni amb mi

Visca València, Visquen les Falles!!

I que Visca la Falla Sants Patrons!!!!

Amb tot el meu afecte,

EVA ORTÍ CAMPS

Entrevista a la nostra Fallera Major Infantil

EVA

QUAN PENSES EN ELS TEUS INICIS A LA FALLA, QUIN ÉS EL PRIMER RECORD QUE TENS?

No tinc un primer record perquè sóc fallera des que vaig nèixer, però sempre recordaré lo divertit que era tirar petardos amb la teta i el papa, i el moment tan bonic de portar amb la mama el ram de flors a la nostra Verge. Eren moments que em feien sentir molt feliç.

EL PASSAT MAIG, QUAN ET VAREN NOMENAR EN JUNTA GENERAL PRESIDENT INFANTIL DE LA FALLA, QUÈ ET VA AL CAP AL PENSAR EN AQUELLA PRIMERA VOLTA COM A REPRESENTANT INFANTIL?

El dia que em van anunciar com a Fallera Major Infantil estava molt nerviosa, tant que no m'eixien les paraules. Però dins de mi sentia una alegria enorme i un orgull molt gran de poder representar la meua falla que porte en el cor.

DES DE BEN XICOTET HAS PARTICIPAT EN DECLAMACIÓ O TEATRES, RECORDES EL PRIMER ANY?

El meu primer teatre va ser en 2022, i vaig eixir amb Noor fent de xiqueta que es colava en les classes dels majors. La directora era Núria i nosaltres fugíem d'ella... ¡va ser divertidíssim!

La meua primera declamació va ser en 2019, jo era molt xicoteta, la meua mare m'ha contat que vaig pujar a l'escenari sense gens de por, molt valenta, i vaig dir la poesia súper bé. I encara que jo no ho recorde, em sent igualment molt orgullosa d'aquell moment.

SI PENSES EN TOTS ELS ACTES D'UN ANY FALLER, QUIN ÉS EL MÉS ESPECIAL PER A TU I PER QUÈ?

Com sóc fallera de tota la vida no puc triar perquè m'agraden tots els actes, cada acte és disfrutar i comprendre les falles. Però, si he d'elegir, em quede amb l'Ofrena, perquè és l'acte més emotiu i el que més em fa brillar els ulls.

I ARA, EN LLOC DE MIRAR ENRERE, MIREM CAP AL FUTUR, COM T'AGRADARIA QUE LA GENT ET RECORDARA D'ACÍ A UNS ANYS?

M'agradaria que, quan la gent recorde el meu any, diga que vaig ser una Fallera Major Infantil alegre, generosa i responsable. Vull que pensen que vaig portar el càrrec amb molt d'amor, orgull i il·lusió.

UN MISSATGE PER A LA TEUA COMISSIÓ:

Per a mi és un somni fet realitat poder dirigir-me a tots vosaltres com a Fallera Major Infantil per a 2026 de la nostra falla. Encara em costa creure que enguany tindrè la gran sort de representar aquesta gran família. Estic plena de felicitat i d'il·lusió per tot el que ens espera viure junts. De veritat, no puc sentir-me més afortunada. Desitge que aquestes Falles les disfrutem junts, compartint rialles, moments màgics i records que mai oblidarem. Gràcies per acompanyar-me en aquest somni!"

EL MEU CONTE SOMIAT

El somni faller d'Eva, Fallera Major Infantil de la Falla Sants Patrons

Hi havia una vegada, al cor de **Torrent**, una **fallereta** anomenada **Eva**. Tenia un somriure que brillava més que la seda del seu vestit i uns ulls plens d'il·lusió, perquè aquell any no era un any qualsevol: **Eva era la Fallera Major Infantil** de la seua estimada falla.

Des del primer dia de Falles, Eva sentia que alguna cosa especial omplia l'aire, com si els petards contaren secrets i les flors parlaren de somnis. Sempre anava acompanyada del seu gran amic i **president infantil, Hugo**, que caminava al seu costat amb orgull i responsabilitat, cuidant que cada moment fora perfecte. Al seu costat també estava **Amparo**, la seua Fallera Major, que l'abraçava quan arribaven els nervis i li ensenyava que ser fallera és portar el cor ple d'amor per la festa, i **Ubeda i Geni**, els presidents que la cuidaven sempre amb estima, com si foren guardians d'un conte encantat.

La Crida: comença la màgia

Aplegava un dels dies més esperats: **la Crida**. Eva mai oblidaria aquell moment. Tots els fallers i falleres es reuniren a la **Torre de Torrent**, que semblava encara més alta i majestuosa aquella vesprada. La **Xaranga** va començar a sonar, omplint l'aire de música, alegria i rialles.

Quan la música va esclatar, **Eva, Amparo, Hugo, Ubeda i Geni** es posaren a ballar junts, sense preocupar-se de res més que de viure el moment. Ballaven, reien i celebraven que, per fi, **ja estàvem en Falles**. Aquell dia va ser realment màgic, un dia que Eva guardaria per sempre al seu cor, perquè allí va sentir que el somni es feia realitat.

La Plantà: quan el somni cobra vida

La nit de la **plantà** va ser pura màgia. Quan el sol es va amagar, la falla **Sants Patrons** començà a alçar-se com si tinguera vida pròpia. Eva mirava emocionada com cada ninot trobava el seu lloc. Quan va eixir el sol i la falla va quedar completa, Eva va sentir que estava vivint el seu somni. Allí estava la seua falla, preciosa i orgullosa, com un monument encantat. Hugo i Amparo agafant-la de la mà i a prop d'ella, **Ubeda i Geni**, els seus presidents, vetlaven amb tendresa perquè Eva visquera cada instant protegida i feliç.

L'Ofrena: flors per a la Mare de Déu

Arribà un dels moments més importants i emotius: L'**Ofrena**. Eva es va vestir amb el seu vestit més bonic, amb el cor bategant fort. Mentre caminava, la música l'envoltava i l'aroma de les flors omplia els carrers. En oferir el seu ram a la Mare de Déu, Eva va tancar els ulls i va demanar un desig: que les Falles mai perderen la seua màgia i que la seua falla continuara sent una gran família. Una llàgrima d'emoció li va lliscar galta avall, i tots van saber que aquell moment quedaria per sempre gravat en el seu cor.

La Cremà: un adéu ple d'esperança

I com en tot conte màgic, arribà el final... la **cremà**. Eva mirava la seua estimada falla cremar amb el cor encongít, però Amparo, **Ubeda i Geni** li explicaren amb dolçor que el foc no era un adéu trist, sinó una promesa de tornar a començar. **Hugo** li va agafar la mà, **Amparo** la va abraçar ben fort, i Eva va entendre que la vertadera màgia de les Falles viu en els records, en l'amistat i en l'amor compartit.

Quan l'última flama es va apagar, Eva va somriure. Havia viscut unes Falles inoblidables, envoltada de les persones que la cuiden i l'estimaven. I així, la xicoteta fallereta va tornar a casa sabent que, passaren els anys que passaren, **sempre seria la Fallera Major Infantil de Sants Patrons per a 2026 en el seu cor**.

I conte contat, conte faller acabat... o potser no, perquè la màgia de les Falles mai s'acaba

Poesia al President Infantil

HUGO MUNERA VILANOVA

Nascut de riures i flames,
cor viu i ànima gegant,
faller de bressol i herència,
xiquet d'innegable encant.

Nodrit per arrels de festa
i envoltat de tradició,
troba en el casal la mescla
d'amistat, llar i il·lusió.

Allí, entre amics, jocs i somnis
plena els seus dies de llum
i porta vida a esta falla
entre traca, foc i fum.

És part activa d'un barri
pel qual mostra devoció
i en ell defén la cultura
de nostra terra amb passió.

L'enguany és guia, estendard,
de la falla del seu cor.
Regal que li ha fet la festa
i ell rep amb orgull i honor.

Un any més que merescut
replet de grans emocions,
sent President Infantil
de la falla Sants Patrons!

Rebeca Piles Andrés

Poesia a la Fallera Major Infantil

EVA ORTÍ CAMPS

Eva, Llum de Primavera

En la Falla Sants Patrons naix una nova estrella,
una llumeneta menuda que il·lumina cada racó.
És Eva, mirada viva, dolç camí que es reflectix,
com un estel que s'alça enmig de la tradició,
portant somnis nous a cada cor en il·lusió.

Amb passos de seda i rialla que enamora,
dançes el ball valencià com si el món s'aturara.
Cada gir que fas és festa, cada somriure, alegria,
i la pólvora t'aplaudix quan la nit s'il·lumina.
Nostra Mareta te guia, amb amor i devoció,
en cada flama que crema, sentim la tradició.
Amb les flors i els colors, la seua essència es fa present,
Eva, xicoteta, aquets any és el teu moment.
Amb les amigues fent pinya, sempre en harmonia,
portes en lo cor una música que tot el barri anima.
Eres llum que no s'apaga, eres veu que fa vibrar,
eres la dolçor que, en la festa, sempre sap brillar.
Així que alça la teua veu, que el món t'escolte,
en cada racó de València, la teua alegria es llueix.
Eres la fallera major infantil per a 2026
de la falla Sants Patrons de Torrent, amb Hugo i Amparo
aquets any fareu que la festa brille
ies plene de emoció la nostra comisió!!

Eva, el teu somni floreix i ens fa somriure
el teu somriure és un tresor,
un raig de llum que ens ompli d'amor.

Laura Camps Casanova

LEMA:
QUI JUGA AMB FOC...

ARTISTA:
JORGE FERRER

En esta falla el foc és el protagonista,
acapara les mirades i mai es despista.
No és figurant ni actor secundari,
és l'estrela absoluta en l'escenari.

El ninot central pura energia és,
cap en flames, feliç i satisfet.
Somriu a la vida com si fora un joc,
i ens dona la benvinguda al regne del foc.

Al voltant, un volcà serà l'estrela,
les flametes ballen en aquesta escena,
i la xiqueta avisa coberta de cendra,
que qui es passa amb el foc al final es crema.

Uns cavernícoles miren amb devoció,
el foc els sembla pura revelació.
Descobreixen que il·lumina, crea germanor,
calfa l'ànima i ens trau de la foscor.

La falla ens mostra el seu ritual:
el foc és inici i també final.
Dies de festa, música i tro,
culminen cremant i abraçant el sol.
Ací el missatge ens queda ben clar:
sense foc no hi ha falles, ni traca final.
Si no crema i no sentim eixe olor de fum,
les falles perden l'ànima i el seu volgut perfum.

CONTINGUT CULTURAL INFANTIL

Este apartat és un xicotet tresor nascut de la imaginació més pura de la falla: la dels nostres xiquets i xiquetes. Ací cobren vida contes plens de màgia, aventures i personatges sorprenents, però també de valors que parlen d'amistat, respecte i solidaritat.

A través de les seues paraules, els més xicotets es convertixen en narradors i creadors, demostrant que la fantasia és una poderosa ferramenta per a expressar sentiments, aprendre a conviure i somiar amb un món millor. Cada conte és una espurna d'il·lusió que ens convida a escoltar, a imaginar i a deixar-nos ensenyar per ells.

Perquè en la falla, la màgia no sols es planta i es crema: també s'escriu, es compartix i es guarda per sempre en estes pàgines.

L'ÚLTIM PETARD D'INFANTILS

Enric era de Torrent i faller des que tenia memòria. Deien els seus pares que abans d'aprendre a caminar ja sabia on estava el casal. Però enguany, Enric caminava a poc a poc. No perquè li feren mal els peus, sinó perquè estava a punt de deixar infantils i passar a la comissió adulta. I això, la veritat, li feia un poc de por.

El grup d'amics d'Enric era inseparable, els Golfants, es nomenaven: Laia, que sempre manava; Marc, que sempre arribava tard; Aina, la més artista; Carme una experta en indumentaria; Paula un rellotge de puntualitat..... Entre rialles i corregudes, preparaven alguns d'ells les últimes activitats d'infantils.

Enric mirava l'escenari i pensava: L'any que ve què? Li havien dit que en adults hi havia més normes, assajos menys divertits i menys jocs. També havia sentit rumors que a la cavalcada major no ixes si no tens un bon grup i ell sabia que aixó costaria encara un any més fins que tots pujaren a la comissió adulta.

La nit de la seua última cremà d'infantils va arribar de pressa. Hi hagué fotos, abraçades i alguna llagrimeta dissimulada. Enric se'n va anar a casa amb el mocador doblegat, la dessuadora al braç i un nus a la panxa.

Unes setmanes més tard, sa mare li va dir: —Esta nit hi ha reunió al casal. Ja saps... de majors.

Enric va respirar fondo i hi va anar. En entrar, es va trobar amb una cosa inesperada: una taula . Era la primera vegada que acudia a una junta, on es prenen les decisions més importants. Fins a eixe moment el magatzen era el seu lloc en eixos moments.

—Benvinguts al costat adult —varen anunciar els presidents amb un somriure—. Ací treballem, sí, però també ens ho passem d'allò més bé.

La seua primera impressió no va ser eixa, parlar, parlar i parlar, comptes dels bancs , tenia molt que aprendre i eixe dia no es va votar res.

Ell pensava que tenia molt que aportar a la festa i ara el tocava estar en la part dels que fan per els altres com tanta gent havia fet per ells en infantils. Eixe canvi de perspectiva l'animava però també el paralitzava.

Amb l'ajuda dels seus amics i amb l'experiència d'haver participat en tantes coses en infantils , va poder encaminar la seua llavor a la festa i a la seua comissió.

Enric va somriure. Les seues pors s'anaren apagant com l'últim petard d'infantils. El món faller que venia no era més menut ni més seriós: era més gran, compartit i divertit.

I així, entre rialles i activitats, Enric va entendre que créixer en la falla no era deixar coses arrere, sinó sumar noves sorpreses.

Hugo Vázquez Anchel

MARCO, UN COR DE FOC, PÓLVORA I IL·LUSIÓ

Diuen que hi ha xiquets que naixen amb l'olor de pólvora i el soroll de la festa al cor. Fa onze anys, a València, en va nèixer un xiquet de somriure fàcil i cabells rulls i daurats. Es deia Marco, i sense saber-ho encara, acabava d'entrar a formar part d'una gran família fallera, la de la falla Sants Patrons, que l'acompanyaria per sempre.

I eixe xiquet soc jo. A mesura que anava creixent, dins de mi creixia també una il·lusió molt gran, que només compartia amb la meua mare en veu baixeta. Jo somiava amb ser algun dia president infantil de la meua falla. Els anys passaren i jo era un xiquet feliç, formal... i molt faller.

Quan tenia nou anys, sense dir-me res, els meus pares em varen presentar com a candidat per al càrrec. Jo no m'ho esperava gens. Un diumenge de vesprada en maig, estava a casa berenant amb la família. En acabar, me'n anava cap a Mestalla a vore el partit del València C.F. De sobte va sonar el mòbil.

—Qui és? —vaig dir jo.

—Hola Marco, soc Iván, el president de la falla. Voldries ser el president infantil de nostra comissió enguany?

Em vaig quedar sorprés...

—De veres? Clar que sí! Em fa moltíssima il·lusió!

I així va començar un any màgic. Un any que vaig viure al costat de la meua amiga Aisha, la Fallera Major Infantil, i de Yolanda, Iván i Cristina, els presidents.

Començaren a arribar els actes, la demanà, els fanalets, el 9 d'Octubre, la proclamació... però jo tenia moltes ganes d'un en especial.

—Mamà, tinc moltes ganes de la presentació —li deia.

—Per què, fill?

—Perquè és un acte fet amb molt de carinyo. La gent s'esforça molt perquè tot estiga perfecte.

I tenia raó. Aquella vesprada va ser preciosa. Aisha i jo estàvem emocionats. Jo no podia estar més feliç.

Quan vaig arribar a casa i em vaig gitar, li vaig dir a ma mare:

—M'ha agradat tot molt... El teatre amb els meus amics, el meu germà pujant-me el faixí, Hugo de presentador, les teues paraules com a mantenedora, la sorpresa dels meus amics del futbol...

Prompte arribà febrer i no paràrem ni un cap de setmana, la presentació major, la festa de la Mare de Déu, la Crida...

—Ja s'acosta la cavalcada! —li deia a Aisha— m'encanta! és com una festa de xiquets!

—Sí! Ho passarem genial!

—I hem de guardar coses per tirar als infants al casal!

I vam disfrutar com mai, dalt de la carrossa i després tots junts al casal.

Abans de març encara quedava el berenar infantil. Jo estava nerviós. En obrir la porta del casal...

—Uau! Tota la decoració és del València C.F. M'encanta! Moltíssimes gràcies!

Va ser una vesprada plena de rialles, dolços i records.

I per fi arribà la setmana fallera. El divendres 14 visitàrem falles per València i ens gitàrem tard, però el dia 15 em vaig alçar prompte.

—Hui de matí és la Plantà infantil! Hem d'anar a la falla per a esperar l'artista faller.

—Primer desdejuna, que el dia serà llarg —em deia mamà.

—Papà, vull anar tots els dies a la despertà!

—Ja vorem si després t'alces...

—Sí que m'alce, ja ho voràs!

I així començà el millor 15 de març que podia imaginar.

La Plantà, la paella del primer dia, l'encesa de llums... i un darrere d'altre tots els actes programats per a eixos cinc dies. Despertades, corretraca, el castell nocturn, el trasllat, l'Ofrena...

—Marco, estàs preparat? —em va dir ma mare, agafant-me la mà.

—Sí, mamà —li vaig contestar—, estic a punt. Va ser una Ofrena increïble, desfilant en família cap a la Mare de Déu, amb mos pares i el meu germà ben a prop. Jo mirava amunt, les flors, la música... i mirant a la Verge als ulls, li parlava en silenci, i pensava que aquell moment no l'oblidaria mai.

Sense adonar-me'n, els cinc dies ja s'estaven acabant. I arribà el dia 19, el dia gran de la festa, Sant Josep.

—Què ràpid passa tot... en res és hora de la cremà —vaig dir trist.

—Sí, però quants records bonics et van a quedar —em contestà mon pare.

I el monument infantil es convertiria en cendra. Amb Aisha al meu costat, envoltat de la meua gent, els dos junts vam encendre la metxa, amb Yolanda, Iván i Cristina ben propet.

—Estàs preparat? —em preguntà ella.

—Sí... però no vull que s'acabe.

La traca va cremar el monument... i també el meu cor de faller.

I mentre mirava el foc, em va entrar un poquet de tristor, però també una alegria gran, perquè estava envoltat de la gent que m'estima i sabia que aquell any havia valgut molt la pena.

Pensava que allí s'acabava tot, que la màgia ja s'havia apagat amb el foc. Però no era així. Encara quedava una última sorpresa, quasi un mes després.

—Marco —em digueren—, saps qui serà el pròxim president infantil?

Vaig mirar...

—Hugo?!

Vaig ser molt feliç i quan el vaig vore l'abrací ben fort.

En aquell moment vaig entendre que la màgia de les Falles no s'acaba mai, perquè sempre continua en els amics.

Marco Benlloch Espeleta

FLAMERÍ

Em dic Pau, tinc tretze anys i visc en un barri on, quan arriba març, els carrers parlen. Sí, parlen de veritat. Les faroles xiuxiuegen secrets, les pedres del sòl tremolen d'emoció i l'aire fa olor a pólvora i a somnis. Perquè al meu barri, les Falles són màgia.

Des de ben menut m'han encantat els petards. No perquè facen soroll, sinó perquè cada pum! sembla despertar alguna cosa antiga, com si els esperits fallers es despertaren per celebrar amb nosaltres. Sempre he pensat que la pólvora té ànima.

L'any 2022 va ser especial. No sols perquè vaig complir un dels meus somnis més grans —ser president de la meua falla— sinó perquè va ser l'any en què vaig descobrir que les Falles amaguen un secret que només poden veure els xiquets que creuen de veritat en elles.

La nit abans de la plantà, mentre tots dormien, vaig baixar al casal per última vegada. Volia comprovar que tot estiguera preparat. De sobte, vaig sentir un sorollet, com una metxa encenent-se molt a poc a poc. Fssss...

—Hola, president —va dir una veu menudeta.

Davant de mi, una flama xicoteta amb ulls brillants flotava a l'aire. No cremava, però escalfava el cor.

—Sóc Flamerí, el guardià de la pólvora —em va dir—. Necessitem la teua ajuda.

Em va explicar que la Màgia Fallera estava en perill. Si la il·lusió desapareixia, els petards no sonarien igual, les falles perdrien els colors i la cremà no tindria ànima. Només un president jove, amb el cor ple de pólvora, podia salvar-la.

Sense pensar-m'ho, vaig acceptar.

Flamerí va fer un gir en l'aire i, de colp, el casal es va transformar. Els ninots cobraren vida, ballaven i reien, i una traca infinita dibuixava camins de llum pel cel. Junts vam viatjar per diferents falles del món màgic: la Falla del Soroll Etern, la Plaça dels Bunyols Voladors i el Carrer de les Metxes Perdudes.

En cada lloc havia de superar una prova: encendre un petard amb respecte, escoltar els majors, cuidar dels menuts i recordar per què les Falles no són només foc, sinó germanor.

Quan l'última prova va acabar, Flamerí va somriure.

—Ho has fet bé, Pau. La màgia està segura.

L'endemà em vaig despertar al meu llit. Tot semblava normal... fins que vaig sentir la primera despertà. El so era més fort, més viu. Sabia que havia sigut real.

Aquell any, com a president, vaig viure les Falles més especials de la meua vida. I encara hui, cada vegada que encenc un petard o mire una flama ballar, sé que la màgia continua viva.

Perquè mentre hi haja un xiquet que estime les Falles, el foc mai s'apagarà.

Pau Tronch Alonso

EL COR FALLER

En un xicotet barri conegut com “El ganao” ple alegria, color, pólvora i il·lusió fallera hi havia uns xiquets anomenats Arnau i Mariola, dos xiquets molt, molt fallers. Des que eren xicotets tant ells com els seus pares compartien una il·lusió molt gran: ser Fallera Major Infantil i President Infantil de la seua benvolguda falla Sants Patrons.

Cada vesprada, després d'eixir del col·le, com sempre anaven corrent a la falla per a veure què els tocava assajar hui perquè eren uns xiquets que participen en tot: que si teatre, que si la declamació, la presentació, els playbacks, el futbol, el raspall, ajudar a fer decorats... i més coses no perquè no hi havia. Tots en la falla els adoraven, però hi havia un xicotet detall, el detall que ningú coneixia... Per a ser Fallera Major Infantil i President Infantil de Sants Patrons havien de trobar “el cor faller”, un cor molt especial que només el trobaven els qui realment portaven la festa en el seu cor, i qui realment estimava les falles.

Una vesprada mentres estaven acabant l'última disfressa per al teatre, en el magatzem van trobar una caixa de fusta que en la tapa posava “un faller no és qui està apuntat a una falla, un faller és qui realment porta les falles en el cor”. Dins hi havia dibuixat un mapa amb moltes decoracions. Els dos es van mirar emocionats.

-Esta és la pista que necessitem! - va dir Arnau.

-Llavors, anem pel cor faller - va dir Mariola.

El mapa els portà per tres llocs representatius per a la falla.

1. La cascada de la música

En el parc de trenor van trobar una cascada, que pareixia fer música. Per a superar esta prova, havien de cantar una cançó típica valenciana, i com a bons fallers i valencians que eren van cantar la de “xiqueta meua que del carrer eres l'estima per culpa teua ting el cor ancés en flama”.

La cascada brillà i llançà una cridada al cel i va caure en mans dels dos.

2. El teatre dels somnis complits

Arnau i Mariola estaven asseguts en les graderies de l'escenari de l'antonià i llavors entre les butaques va aparéixer un ninot amb mig cor a la seua mà, i els va dir:

-Per a aconseguir esta part del cor faller heu de fer un esbós del decorat per a una presentació- Tirà un petard i va desaparéixer.

Van estar discutint una estona per a decidir-se sobre la temàtica i al final van triar la de la pel·lícula de Coco.

-Ja està! - van exclamar alhora.

I llavors va aparéixer el ninot i els intercanvià l'esbós per la meitat del cor faller.

3. La plaça de l'església

En la plaça de l'església va aparéixer la verge dels desemparats i els preguntà:

-Per què voleu ser fallera major infantil i president infantil?-

Mariola respirà profund - perquè estimem la nostra falla, la nostra gent i les nostres tradicions-.

-I volem fer feliços als altres i complir el nostre somni- va afegir Arnau.

La verge dels desemparats va somriure i els entregà l'altra part del cor.

Les tres parts del cor faller es van unir surant sobre les seues mans i van formar un cor amb una flama al voltant, però no cremava. Era "un cor encés en flama".

Amb ell van tornar al casal. Quan els majors van veure el cor, es van quedar sense paraules. La flama que envoltava el cor il·luminà el casal i tots van entendre el que significava.

En la presentació de la falla Sants Patrons, amb música, flors i aplaudiments, es va fer l'anunci oficial:

-Fallera Major Infantil i President Infantil de la falla Sants Patrons: Mariola i Arnau.

Els dos van pujar a l'escenari emocionats. La flama màgica va surar sobre ells i va esclatar en un munt d'espurnes que van omplir l'aire de llum.

Des d'eixe dia, cada vegada que començaven les Falles, la gent deia que a Sants Patrons se sentia una màgia especial. La màgia que ells havien trobat junts.

Sofía Martínez Iglesia

RECOMPENSES INFANTILS

Torre D'or

Ainhoa Fernández Jiménez

Éric Fernández Jiménez

Ariadna Lladró Gómez

Noa Vázquez Martínez

Mía Veguer Callejas

Torre D'argent

Inma García Laencina

Jose Guillot Carratalà

Salvador Laencina Mansilla

María Lladró Gómez

Mario Morellà Valera

Vera Peiró López

Oliver Sanxisto Espeleta

Bunyol D'or

Fernández Jiménez, Eric

Fernández Jiménez, Ainhoa

Lladró Gómez, Ariadna

Mora Novillo, Irene

Veguer Callejas, Mia

Vazquez Martinez, Noa

Bunyol D'argent

Tarin Albert, Richard

Soriano Molina, Isabella

Soriano Molina, Cayetana

Sansixto Espeleta, Óliver

Sansixto Espeleta, Enzo

Peiró López, Vera

Morellà Valera, Mario

Lladró Gómez, María

Laencina Mansilla, Salvador

Guillot Carratalá, José

García Laencina, Inma

COMISSIÓ

Marco Benlloch Espeleta

Pablo Benlloch Espeleta

Francisco Cabrelles Cabanes

Pau Domingo Company

Enrique Espeleta De La Cruz

Eric Fernández Jiménez

Marco Garcia Montoro

Diego García Piles

Hugo González Simó

José Guillot Carratalá

Martín Huguet Peris

Carlos Huguet Peris

Salvador Laencina Mansilla

Alex Madrid Varea

Álex Martell Tronch

Alejandro Martínez Costa

Xavier Martínez Cuadrado

Dario Martinez Iglesia

Milan Marzo Callejas

Guillem Morales Almerich

Mario Morellà Valera

Hugo Munera Vilanova

Jorge Ortiz Martínez

Maria Orts Camps

Marta Orts Camps

Jade Laura Parmentier

Vicent Peiró López

Pablo Salvador Piles Bort

Lucas Ripolles Navarro

Mateo Ripollés Navarro

Enzo Sansixto Espeleta

Óliver Sansixto Espeleta

Andreu Serrulla Gimeno

Joan Serrulla Gimeno

Izan Silla Anchel

Richard Tarin Albert

Carles Francesc Tarín Albert

Pau Tronch Alonso

Pablo Vázquez Anchel

Hugo Vázquez Anchel

INFANTIL

Vega Alves Martinez

Maya Florentina Cale

Rebeca María Cale

Namibia Cubes Pareja

Ainhoa Fernández Jiménez

Alma Forment Fernández

Inma García Laencina

Lucía García Piles

Lia Guillot Carratala

María Ibáñez Martí

Ariadna Lladró Gómez

María Lladró Gómez

Ainara Madrid Varea

Ana Martínez Costa

Sofía Martínez Iglesia

Sara Martínez Martínez

Irene Mora Novillo

Violeta Morellà Valera

Carla Munera Vilanova

Ainara Orti Camps

Eva Orti Camps

Alma Ortiz Mañez

Lola Ortiz Mañez

Vera Peiró López

Daniela Perales Amores

Daniela Perez Cubes

Elena Puchades Herrero

Esther Puchades Herrero

Lucía Serrulla Gimeno

Aisha Seye Ruiperez

Noor Seye Ruiperez

Isabella Soriano Molina

Cayetana Soriano Molina

Noa Vazquez Martinez

Mia Veguer Callejas

Bella Veguer Callejas

ESPAI GRÀFIC INFANTIL 2025-2026

BERENAR REPRESENTANTS

CONCURS DECLAMACIÓ

CATEGORIA B

Tercer premi Noor seye
Primer premi: Vera Peiró

CATEGORIA D

Segon premi: Pablo Vázquez

CATEGORIA C

Primer Premi: Pablo Vázquez

DEMANÀ HUGO I EVA

EXALTACIÓ FALLERA MAJOR INFANTIL DE TORRENT

EXCURSIONS

FANALET'S

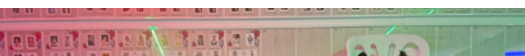

FESTA DE L'ESPUMA

FUTBOL

HALLOWEEN

RASPALL INFANTIL

OBRA INFANTIL "EL REI ARTURO, LA HISTÒRIA NO CONTADA"

Nominat a millor actor: Pablo Vazquez

Nominat a millor actriu de repartiment: Elena Puchades

Nominats a millor direcció: Laura Anchel i Kike Vázquez

Primer premi a la millor obra infantil

Primer premi a la millor direcció d'obra infantil dirigida per:
Laura Anchel i Kike Vázquez

PREMIS POSTALS NADALENQUES

Salva Laencina Simó
Carla Munera Vilanova
Aisha Seye Ruipérez

PREMIS ARBRES DE NADAL

Premi Millor Arbre de Nadal
Esther i Elena Puchades Herrero

Premi Millor Betlem Tradicional
Marco i Pablo Benlloch Espeleta

Premi Millor Betlem Modern
Sofia i Dario Martínez Iglesias

A stylized graphic of a flame in shades of orange and yellow, positioned in the lower half of the page. The flame has several pointed, upward-curving tongues. The text "Jocs infantils" is written in a bold, yellow, sans-serif font across the middle of the flame.

Jocs infantils

CONTINUA EL CONTE...

Un dia, Flamar va decidir explorar el bosc i conèixer els seus habitants. Primer es va trobar amb Nora, una xiqueta que li va ensenyar a cuinar amb seguretat, preparant una sopa calenta per als seus amics. Després es va creuar amb Pau, un xiquet amb ulleres molt grans que li va mostrar com podia usar la seua llum per llegir contes durant la nit.

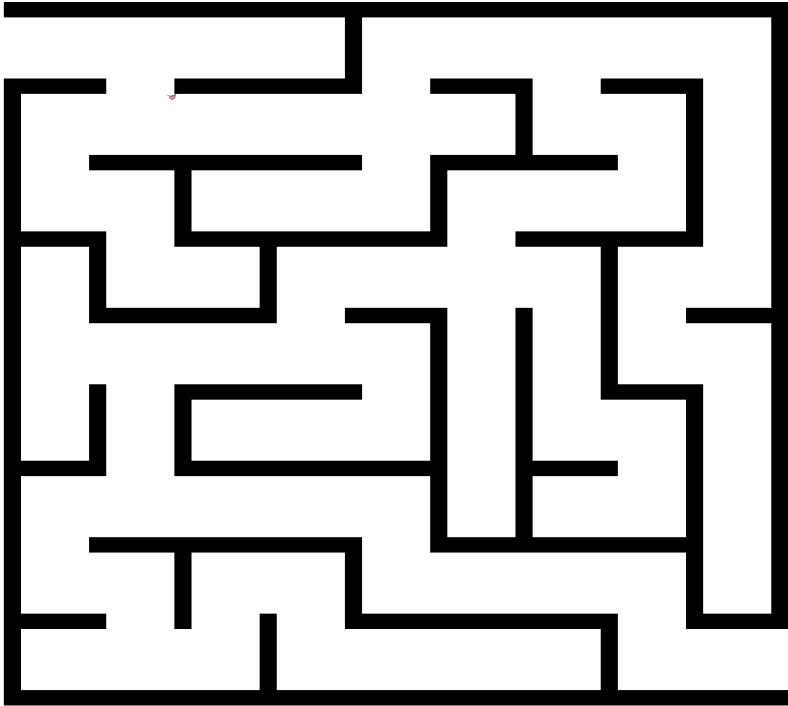
Tots junts van aprendre que Flamar era un amic valuós, sempre que el respectaren i cuidaren. Ell es va convertir en el cor del bosc: donava calor en les nits fredes, llum en les fosques profunditats i ajudava tots a treballar junts. Però mai no va oblidar la seua responsabilitat: si algun dia se sentia fort i descontrolat, demanava ajuda i mai actuava sol.

I així, un dia mentre Flamar estava amb els seus amics es trobà amb Aigua...

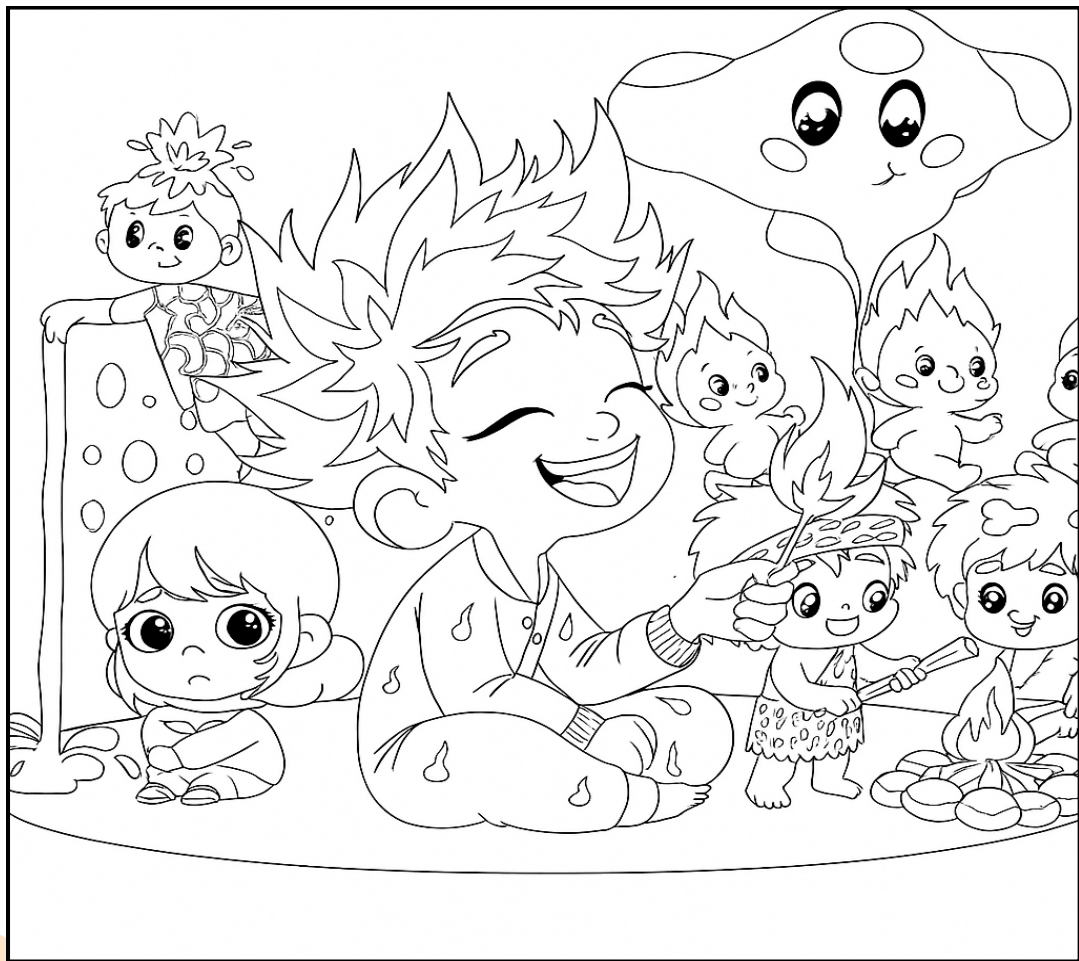
TROBA LES 5 DIFERÈNCIES

LABERINT

DONA-LI COLOR

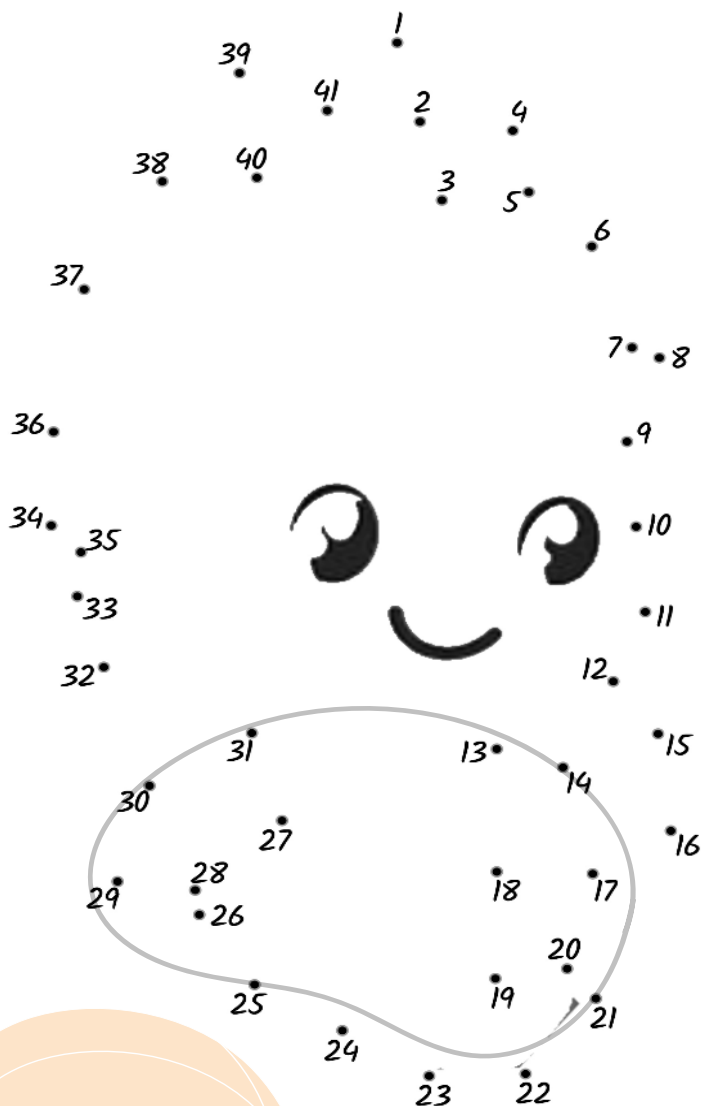
SOPA DE LLETRES

J	F	A	T	M	H	U	N	I	N	O	T	E	F
J	F	L	A	M	A	C	X	G	K	T	J	J	S
J	L	N	F	O	P	Q	P	Ó	L	V	O	R	A
W	M	A	S	C	L	E	T	A	N	O	A	R	J
O	R	X	Z	R	C	M	S	T	S	H	J	C	P
X	J	V	F	F	D	M	E	E	A	Q	N	O	A
P	S	A	G	N	L	C	S	A	A	V	Q	H	M
X	Z	N	G	N	W	F	A	L	L	A	P	I	W
M	O	Q	P	Q	A	H	I	R	F	H	C	P	K
D	O	O	P	X	Q	K	S	K	G	B	T	Z	G
K	G	G	X	S	X	P	H	U	N	X	K	R	N
X	S	X	G	H	A	Q	C	I	Y	H	Q	E	K
R	F	R	A	T	E	Q	G	R	N	Q	X	F	N
Z	Y	B	I	W	Z	C	L	X	R	F	O	C	O

Falla
Foc
Ninot

Flama
Masclet
Pólvora

UNEIX ELS NÚMEROS

IONS

TROBA LES 5 DIFERÈNCIES

SOPA DE LLETRES

Z	Y	B	I	W	Z	C	L	X	R	F	O	C	O
R	F	R	A	T	E	O	G	R	N	O	X	F	N
X	S	X	G	H	A	Q	C	I	Y	H	O	E	K
K	G	G	X	S	X	P	H	U	N	X	K	R	N
D	O	O	P	X	Q	K	S	K	G	B	T	Z	G
M	O	O	P	O	A	H	I	R	F	H	C	P	K
X	Z	N	G	N	W	F	A	L	L	A	P	I	W
P	S	A	G	N	L	C	S	A	V	O	A	M	H
X	J	V	F	F	D	M	E	E	A	O	N	O	A
O	R	X	Z	R	C	M	S	T	S	H	J	C	P
W	M	A	S	C	L	E	T	A	N	O	A	R	J
J	L	N	F	O	P	O	P	O	L	V	O	R	A
J	F	L	A	M	A	C	X	G	K	T	J	J	S
J	F	A	T	M	H	U	N	I	N	O	T	E	F

PROGRAMA D'ACTES FALLES 2026

15 FEBRER

Concurs de Tir de colom a braç

21 DE FEBRER

Macrodespertà Fallera

Dinar al casal

Crida

22 DE FEBRER

Cavalcada Infantil

26 DE FEBRER

Encesa de Llums

Junta General

28 DE FEBRER

Dinar al casal

Cavalcada Major

1 DE MARÇ

Berenar oferit pel nostre President Infantil, Hugo Munera Vilanova

7 DE MARÇ

Sopar oferit per la nostra Fallera Major, Amparo Taberner Moncholí

8 DE MARÇ

Berenar oferit per la nostra Fallera Major Infantil, Eva Ortí Camps

13 MARÇ

Arribada del monument

14 DE MARÇ

Esmorzar a la carpa

Dinar

Sopar a la carpa

15 DE MARÇ

Esmorzar

Plantà falla infantil i major.

Dinar de la plantà

**Sopar de la plantà oferit
pels nostres Presidents,
David Úbeda Ortiz i Geni
Almerich García.**

Festa a la carpa

16 DE MARÇ

**Primera despertà i
desdejuni**

Esmorzar

**Traca correguda al carrer
Sants Patrons**

Clotxinà

Dinar

Trasllat

**Festa a la carpa fins a les
3:30 h**

17 DE MARÇ

Despertà i desdejuni

Esmorzar

“Encierros” del Ganao

Dinar

Ofrena

Sopar

**Festa a la carpa fins a les
3:30 h**

18 DE MARÇ

Despertà i desdejuni

Esmorzar

Xaranga al carrer

Concurs de paelles per a fallers/eres, veïnat i amics/gues

“Tardeo” a la carpa

Sopar

Festa a la carpa fins a les 4:00h

19 DE MARÇ

Última Gran Despertà i desdejuni

Operació Quilo i Missa en Honor a Sant Josep

Dinar en Honor a Sant Josep

Desmuntatge Carpa

Vesprada infantil amb berenar ofert per la comissió

Castell i cremà del monument infantil

Sopar al casal

Castell i cremà del monument major (segons disponibilitat bombers)

Els horaris són orientatius i estan subjectes a canvis

RECORDANT 2025

HIMNE DE TORRENT

José Ortí Soriano, música.
Jesús Huguet Pascual, lletra.

Conjugats passat i esperança,
el ràfol, el Mas, el Vedat,
reviscolen l'esforç d'una terra
ragada amb suor i llanura de mans.
Units férem de la pedra verd,
gents i ambicions conjugàrem.
Sobre el barranc escrivirem la història
que de Cabrera a la Torre reeix,
i bastírem els anhels d'un poble
que futur sens límit a l'home ofereix.
Units férem de la pedra verd,
gents i ambicions conjugàrem.
Davallarem al pretérit i traurem
dels avantpassats els espers cercats,
que Torrent els ofrena en imatge
de conquesta tenaç per vigor constant.
Units ferém de la pedra verd,
gents i ambicions conjugàrem.
Tota l'Horta, mà a mà, forma anell
que dansa envoltant l'essència del poble,
i esclata fulgent en un crit vibrant:
Honor als seus homens

VISCA TORRENT!

VISCA TORRENT!

HIMNE COMUNITAT VALENCIANA

Per ofrenar noves glòries a Espanya
tots a una veu, germans, vingau.
Ja en el taller i en el camp remoregen
càntics d'amor, himnes de pau!
Pas a la Regió
que avança en marxa triomfal!
Per a tu la vega envia
la riquesa que atresora
i és la veu de l'aigua càntics d'alegria
acordats al ritme de guitarra mora.
Paladins de l'art t'ofrenen
ses victòries gegantines;
i als teus peus, sultana, tons jardins estenen
un tapís de murta i de roses fines.
Brinden fruites daurades
els paradisos de les riberes;
pengen les arracades
baix les arcades de les palmeres.
Sona la veu amada
i en potentíssim, vibrant ressò,
notes de nostra albada
canten les glòries de la Regió.
Valencians en peu *alcem-se*.
Que nostra veu
la llum salude
d'un sol novell.
Per a ofrenar noves glòries a Espanya
tots a una veu, germans, vingau.
Ja en el taller i en el camp remoregen
càntics d'amor, himnes de pau!
Flamege en l'aire
nostra Senyera!
Glòria a la Pàtria!
Visca València!
VISCA! VISCA! VISCA!

En Falles, cada instant compta: l'emoció de la despertà,
la lluentor de la teua indumentària, l'art del monument
i la calor de la pólvora que ens fa vibrar.
En Mario fotograf transformem eixos moments en records
que duren per sempre.

- Retrats fallers
- Reportatges per a comissions i falleres majors
- Fotografia d'actes, presentacions i cercaviles
- Impressions d'alta qualitat i àlbums personalitzats

Perquè les Falles passen volant...
però les teues millors imatges no tenen per què fer-ho.

Carrer: Padre Mendez 156
Telèfon: 636583971
correu electronic: mnavarromarques@gmail.com

Av. Barcelona 92, nº 114 (Parc Central)
CP 46900 - Torrent (Valencia)

Telf. 635.998.434

talleresortiz22@gmail.com

talleresortiz22

EL AUTÉNTICO ARROZ DE VALENCIA CON DENOMINACIÓN DE ORIGEN

www.arrozdacsa.com

Atestats

HEM ARRIVAT AL 10

Aniversari

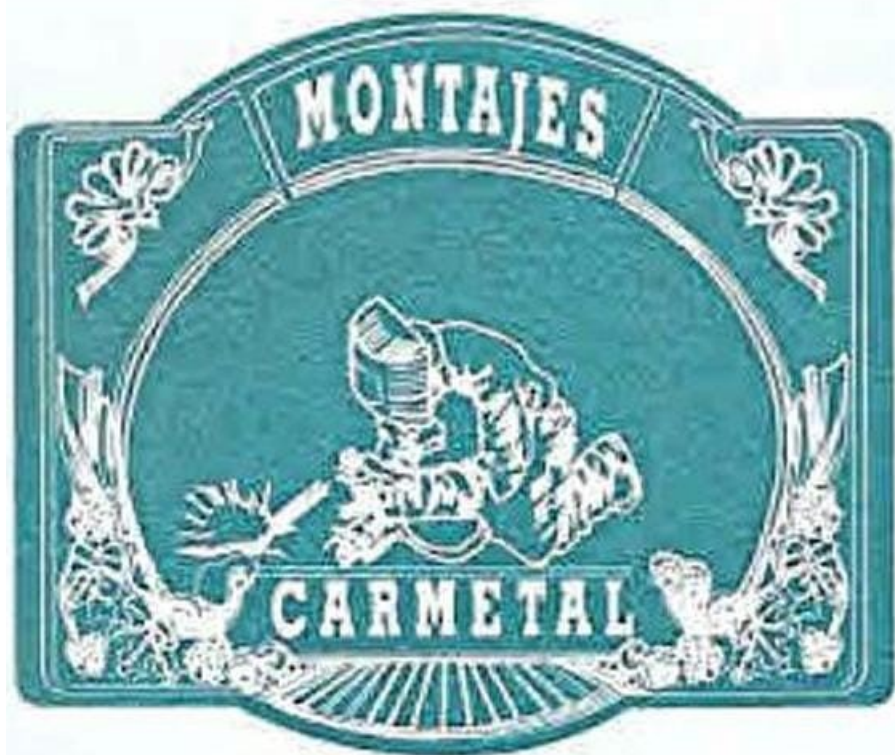
2016/2026

CAFETERIA BONBAR

**DESAYUNOS
ALMUERZOS
COMIDAS**

**C/ Sants Patrons
678621669**

*En nuestra cámara
de maduración*

Vaca madurada

+ 30 días

CASA DIEGO

R E S T A U R A N T

Avenida Jaume I El Conqueridor, 74
46192 Montserrat, Valencia
Teléfono 962 999 423

www.restaurantecasadiego.es

CONSTRUCCIONES Y REFORMAS BARBER SL

Realizamos todo tipo
de trabajos de albañilería
y obra nueva

**¡Pídenos presupuesto
sin compromiso!**

46910 SEDAVÍ - Valencia

Juan 661 330 689 - José 607 646 747

crbarbersl@gmail.com

MARÍN
CLÍNICA DENTAL

MARÍN
CLÍNICA DENTAL

**PRIMERA VISITA
+ ESCANER
INTRAORAL
+ RADIOGRAFIA
EN 3D
SIN COSTE**

MARÍN
CLÍNICA DENTAL
ODONTOLOGÍA AVANZADA

**Gracias por confiar en
nosotros**

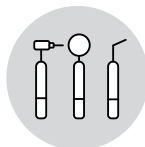
**Pide tu cita
Primera visita gratuita**

Plaza Jesús 6, bj
46007 Valencia
697 102618

C/ San Cristofol 13,bj
46900 Torrent
628 679100

www.dentalmarin.com

artesanía
comunitat valenciana

C/Mont-Si6 18A
C/Albocasser 28
Torrent (Valencia)
664-473-912

la terreta

— cafeteria i cerveseria —

Calle Divisoria 3 Bajo Izquierdo. Sedaví (Valencia)

GRUAS ORTI S.L.

central@gruasorti.es

Ctra. Mas del Jutge, 59
46909 Torrent • València
Apdo. Correos 257
Tels.: 961 552 975 • 961 554 622

www.gruasorti.es

PROTEGEMOS **TUS** VALORES

Manipulados de L'Horta

C/ Els Albarders nº 3 Pol Industrial Masia del Juez
Torrent- Valencia

UNA VITRINA LLENA Y NUESTROS BOCADILLOS TE ESPERAN CADA DÍA

MÁS DE 1 MILLÓN DE PERSONAS PUEDEN HABLAR

DE NUESTROS ALMUERZOS

- CONTIGO **DESDE 1979** -

EL CESTÓN
DE LOS AGUETOS

EL PIRATA

7€

5€

RICARDITO

NUEVA

BURGUETOS

11€

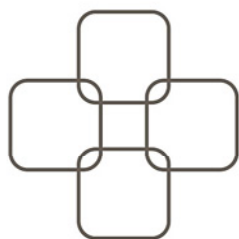

CHIPIRONES

5€

Los Agueros

ORTOPEDIA

Santospatronos

Santos Patronos 42
46900 Torrent

96 156 26 10

Pepe Tronch Toledo
Dpto. Comercial

665 664 137
tronch@hnos-caballer.com
www.hermanoscaballer.com

cuidar

les nostres tradicions
ens posa en peu.

 **caixa
popular**

Cuidem les persones.

Calcula tu Seguro de
SALUD Y VIDA
¡AL INSTANTE!

Cotiza Online en
www.pacale.es

 pacale@pacale.es 661 312 862 [pacaleseguros](https://www.instagram.com/pacaleseguros)

Especialistes en disseny i impressió de llibrets de falla.

Crida'ns!

SAHUQUILLO

Tlf: 96 155 04 70 - M6v: 645 473 160

suministrosahuquillo@gmail.com

TODO SERVICIOS
TORRENT, S.L.

 660 976 899
673 502 760

symmantenimiento2013@gmail.com

**FAÇA REALITAT ELS SEUS SONS
LA SEUA SORT ESTA EN CAMÍ**

**ADMINISTRACIÓ
DE LOTERIA**

Nº 4

**TORRENT
LA MASERA**

**RESERVEM ENCÀRRECS PER A FALLES,
FESTES, GERMANDATS, ETC**

C/ Stp. Patrons, 33, (Junt Ambulatori)
Telèfon 96 1551842 / 616 52 46 07 (ri)

AJUNTAMENT D TORRENT

con
mucho
arte.

Diseño creativo,
arte en todos sus formatos
y regalos personalizados

Barbería 89
Arturo Redondo
C/Fray Luis Amigo, 21
Torrent
960 060 240
661 116 118

The background of the bottom section is a close-up photograph of a woman's face, smiling broadly, showing her teeth. On the left side, there is a logo for 'DENTAL GEN' featuring a stylized 'G' made of blue and orange hexagons. Below the logo, the text 'desde 1983' is written in a small, lowercase font.

DENTAL GEN
desde 1983

Dra. Teresa Almerich Torres
Av. al Vedat, 60 - 1º C ♦ 46900
Torrent (VALENCIA)
96 155 24 56 ♦ 96 108 20 28
info@dentalgen.com

Peix fregit, mariscos, Taules de Montaditos especials, Vins,
Cervesa artesanal, Consumició amb tapa
PLAÇA FRAY ANTONIO PANES, 2, BAIX
TELÈFON RESERVES: 688 117 058 / 688 090 358

GRAFBORDAT
DISTRIBUCIONES INDUSTRIALES

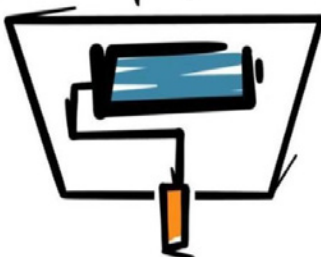
96 151 62 49
www.grafbordat.com

C/ Rosa Luxemburgo, 14
Polígono La Figuera,
Alaquas, Valencia

PINTURAS *Dani Martínez*

TÉL. 676 831 204

GRUPO ESTÍMULO

Amelia Carratalá
Telf: 610 825 481-622 215 116
Av al Vedat, 101B, pta 2
(Torrent)

torrent.grupoestimulo@gmail.com

**Psicología clínica
y educativa**

Logopedia

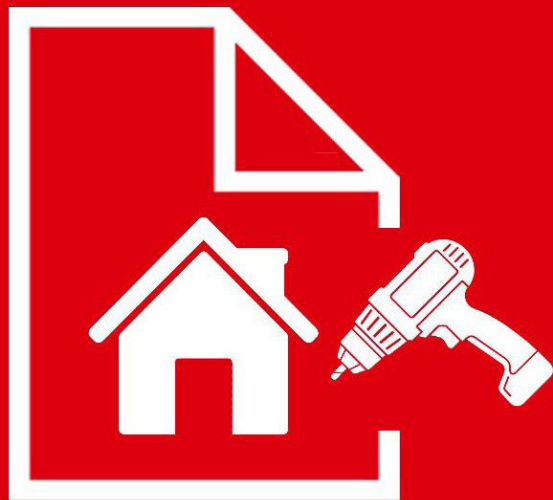
Terapia ocupacional

Atención temprana

Neuropsicología

Pedagogía

**Centro acreditado para la PVS de Promoción a la autonomía
personal (terapias subvencionadas por la Ley de
Dependencia) y Becas MEC**

MDplaca 18 s.l.

Montajes de pladur:

- Tabiques
- Techos fijos
- Techos Desmontable
- Insonorizaciones

danimoraga26@hotmail.com

600 405 309

Des d'ací, volem expressar el nostre agraïment a tots els
comerços i empreses per donar suport any rere any al
nostre llibret! Gràcies!

Servicio de Grúa y Transporte de Vehículos

GRUAS **TARIN**

VEHÍCULOS PARA DESGUACE
VENTA DE PIEZAS-BATERÍAS
TODAS LAS PIEZAS AL MEJOR PRECIO

Gruas Tarin, S.L.
C/ Gomez Ferrer, 79
46900 Torrent (VALENCIA)

T 96 156 73 13
M 629 630 852

info@gruastarin.com
www.gruastarin.com

Desguace Tarin
P.I. Mas del Jutge, Calle F
46909 Torrent (VALENCIA)

T 96 118 22 27
F 96 129 37 93

info@reciclatgestarin.com
www.reciclatgestarin.com